

Den Europæiske Unions Tidende

C 305

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

14. december 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2006/C 305/01	Euroens vekselkurs	1
2006/C 305/02	Information vedrørende klage 2005/4347	2
2006/C 305/03	Kortfattede oplysninger om statsstøtte ydet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1595/2004 af 8. september 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 — Indførelse af forpligtelse til offentlig tjeneste hvad angår ruteflyvning i Italien ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Retningslinjer for end-use »til industriel fremstilling« til anvendelse af visse toldkontingenter for fiskerivarer med oprindelse i Norge og i Island ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

DA

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

2006/C 305/10	Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om samarbejdet mellem EFTA-Tilsynsmyndigheden og domstolene i EFTA-staterne om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54	19
2006/C 305/11	Anmeldelse fra de norske myndigheder vedrørende regionalt differentierede socialsikringsbidrag — EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse	32
2006/C 305/12	Tærskelværdier for offentlige indkøb	33
2006/C 305/13	Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om uformel vejledning i relation til nye spørgsmål vedrørende EØS-aftalens artikel 53 og 54, som opstår i individuelle sager (vejledningsskrivelser)	34
2006/C 305/14	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 1, stk. 3, i del I i protokol nr. 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol — EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelser	38
2006/C 305/15	Opfordring til at fremsætte bemærkninger til en statsstøtteforanstaltning efter artikel 1, stk. 2, i del I i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, for så vidt angår anvendelse af protokollens artikel 3 på den norske lov om momskompensation	39

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger***Kommissionen**

2006/C 305/16	Indkaldelse af ansøgninger fra enkeltpersoner om optagelse i en database over potentielle uafhængige eksperter til at bistå Kommissionens tjenestegrene med at løse opgaver i forbindelse med det syvende FTU-rammeprogram	52
2006/C 305/17	Indkaldelse af forslag fra organisationer til potentielle uafhængige eksperter, der kan bistå Kommissionens tjenestegrene med at løse opgaver i forbindelse med det syvende FTU-rammeprogram	54



I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

13. december 2006

(2006/C 305/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,3265	SIT	slovenske tolar	239,68
JPY	japanske yen	155,34	SKK	slovakiske koruna	34,775
DKK	danske kroner	7,4534	TRY	tyrkiske lira	1,8919
GBP	pund sterling	0,67280	AUD	australske dollar	1,6811
SEK	svenske kroner	9,0407	CAD	canadiske dollar	1,5273
CHF	schweiziske franc	1,5951	HKD	hongkongske dollar	10,3094
ISK	islandske kroner	91,76	NZD	newzealandske dollar	1,9172
NOK	norske kroner	8,1520	SGD	singaporeanske dollar	2,0421
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 223,76
CYP	cypriotiske pund	0,5781	ZAR	sydafrikanske rand	9,2630
CZK	tjekkiske koruna	27,880	CNY	kinesiske renminbi yuan	10,3819
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3579
HUF	ungarske forint	253,48	IDR	indonesiske rupiah	12 031,36
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,7018
LVL	lettiske lats	0,6973	PHP	filippinske pesos	65,536
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	34,7980
PLN	polske zloty	3,8008	THB	thailandske bath	46,783
RON	rumænske lei	3,4247			

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Information vedrørende klage 2005/4347

(2006/C 305/02)

Den 18. oktober 2006 sendte Kommissionen en supplerende åbningsskrivelse til Italien vedrørende klage 2005/4347. En nærmere forklaring findes i den italienske udgave på internettet:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Kortfattede oplysninger om statsstøtte ydet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1595/2004 af 8. september 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/03)

Støttenummer: XF 5/06

Forklarende bemærkninger: På grundlag af det estiske landbrugsministeriums forordning nr. 43 af 2006 får anerkendte producentorganisationer delvis kompensation for oprettelses- og administrationsudgifter. Til støtten er der på statsbudgettet afsat 2 450 000 EEK (156 584 EUR). Støtten kan ansøges af producentorganisationer, som i kalenderåret forud for støtteansøgningsåret er blevet anerkendt i henhold til »lov om markedsordningen for fiskerivarer«

Medlemsstat: Republikken Estland

Støtteordningens benævnelse: Igangsætningsstøtte til sammenslutning af fiskerivareproducenter

Retsgrundlag: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, »Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord«

Forventede årlige udgifter til støtteordningen: Ordningen fastsætter en støtte på 2 450 000 EEK (156 584 EUR) til producentorganisationer

Forventet støtteintensitet: Igangsætningsstøtten til producentorganisationer tildeles på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10–28) artikel 15, stk. 1. I overensstemmelse hermed er den maksimale støttesats på 60 % af de afholdte oprettelses- og administrationsudgifter det første år, 40 % det andet år og 20 % det tredje år, og ikke over 3 % af værdien af medlemmernes produktion det første år, 2 % det andet år og 1 % det tredje

Gennemførelsesdato: Ansøgningsrunden begynder den 8. maj. Den kompetente beslutningsmyndighed (PRIA) har efter ansøgningens modtagelse 40 dage til behandling af den, hvorefter kompensationen udbetales

Ordningens varighed: Ordningens varighed: til 31.12.2006

Støttens formål: Støttens formål er at hjælpe små og mellemstore virksomheder ved delvis at godtgøre producentorganisationerne deres oprettelses- og administrationsudgifter.

Støtteordningen benytter artikel 4 (Kommissionens forordning 1595/2004), de støtteberettigede udgifter er de i artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 908/2000 om reglerne for beregning af den støtte, som medlemsstaterne tildeler

producentorganisationer inden for sektoren for fiskeri og akvakultur (EFT L 105 af 2.5.2000, s. 15-17) nævnte oprettelses- og administrationsudgifter

Berørt sektor: Fiskeri- og akvakultursektoren

Navn og adresse på den støttetildelende myndighed:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internetadresse:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Støttenummer: XF 8/06

Forklarende bemærkninger: På grundlag af det estiske landbrugsministeriums forordning nr. 81 af 2006 kompenseres fiskerivareproducenter delvis for renter på langfristede lån (med en tilbagebetalingstid på over et år) fra kredit- eller finansieringsinstitutter eller for en del af renterne for finansiel leasing i forbindelse med fiskeopræt, ferskvandsfiskeri eller udvikling af fiskerihavne, hvis renterne er blevet betalt af fiskerivareproducenten i kalenderåret forud for ansøgningen om rentegodtgørelse. Til kompensationen er der på statsbudgettet afsat 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR), der fordeles proportionelt mellem ansøgerne på grundlag af den i forrige kalenderår betalte rente opgjort i procentpoints. Kompensationen kan søges af små og mellemstore virksomheder, som har tilladelse til erhvervsfiskeri i ferskvand for 2006, er dambrugere eller ejer fiskerihavne

Medlemsstat: Republikken Estland

Støtteordningens benævnelse: Regler for ansøgning om rentegodtgørelse til fiskerivareproducenter og ansøgningens behandling

Retsgrundlag: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, »Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord«

Forventede årlige udgifter til støtteordningen: Ordningen fastsætter en støtte på 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) til fiskerivareproducenter

Forventet støtteintensitet: Støtteintensiteten fastsættes ved ansøgningsrundens udløb ved et dekret fra landbrugsministeriet. Støttebeløbet fastsættes i forhold til det beløb, ansøgerne har betalt i rente af langfristede lån eller som del af renterne for finansiel leasing i 2005. Der ydes støtte på op til 10 procentpoint

Gennemførelsesdato: Ansøgningsrunden slutter den 24.8.2006, og den kompetente myndighed (landbrugets registrerings- og informationskontor (PRIA)) har derefter 45 arbejdsdage til behandling af ansøgningerne, hvorefter kompensationen udbetales

Ordningens varighed: Ordningens varighed: til den 31.12.2006

Støttens formål: Støttens formål er at hjælpe små og mellemstore virksomheder ved hel eller delvis godtgørelse for renter på langfristede lån (med en tilbagebetalingstid på over et år) eller for en del af renterne på finansiel leasing, som er blevet betalt i 2005.

Støtteordningen benytter artikel 9 og 11 (Kommissionens forordning 1595/2004), og de støtteberettigede udgifter er renter af langfristede lån eller en del af rentebetalingen for finansiel leasing

Berørt sektor: Ferskvandsfiskerisektoren, dambrugssektoren og fiskerihavnens ejere

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internetadresse:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Støttenummer: XF 9/06

Medlemsstat: Finland

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Pro Kala ry

Retsgrundlag: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: Der ydes højst 80 000 EUR til udførelse af et salgsfremmende projekt

Maksimal støtteintensitet: 100 % af de støtteberettigede udgifter

Gennemførelsesdato: Tidligst den 4.8.2006

Støtteordningens eller den individuelle støttes varighed: Juni 2008

Støttens formål: Støttens formål er at gøre salgsfremstød for fisk blandt hoteller, restauranter og catering-virksomheder. Målet er at øge forbruget af fisk, hvad der vil give alle sektorens virksomheder bedre driftsvilkår

Anfør, hvilken af artiklerne 4-12 der gøres brug af, og hvilke støtteberettigede omkostninger der dækkes af ordningen eller den individuelle støtte: Forordning 1595/2004, artikel 7 (2792/1999, artikel 14 og bilag III, punkt 3).

De støtteberettigede udgifter er det salgsfremmende projekts gennemførelsesudgifter, som gælder de planlagte kampagner og seminarer i HoReCa-sektoren i forbindelse med projektet

Berørt(e) sektor(er): Støtten gælder fiskerisektoren som helhed

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Internetadresse:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriets netsider er for tiden under omlægning

Støttenummer: XF 10/06

Medlemsstat: Finland

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Retsgrundlag: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa og takaisinperinnässä noudetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: Der ydes højst 15 000 EUR til gennemførelse af et salgsfremmende projekt

Maksimal støtteintensitet: 100 % af de støtteberettigede udgifter

Gennemførelsesdato: Tidligst den 4.8.2006

Støtteordningens eller den individuelle støttes varighed: Juni 2008

Støttens formål: Støttens formål er at gøre salgsmæssigt fremstød for fisk blandt virksomheder i restaurations- og fiskehandelssektoren. Målet er at øge forbruget af fisk, hvad der vil give alle sektorens virksomheder bedre driftsvilkår

Anfør, hvilke af artiklerne 4-12 der gøres brug af, og hvilke støtteberettigede omkostninger der dækkes af ordningen eller den individuelle støtte: Forordning (EF) nr. 1595/2004, artikel 7 (forordning (EF) nr. 2792/1999, artikel 14 og bilag III, punkt 3).

De støtteberettigede udgifter er det salgsmæssige projekts gennemførelsesudgifter, som knytter sig til den i forbindelse med projektet planlagte konkurrence om de bedste fiskedisker i Norden

Berørt(e) sektor(er): Støtten gælder fiskerisektoren som helhed, især afsætningsleddet

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Internetadresse:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriets netsider er for tiden under omlægning

Støttenummer: XF 11/06

Medlemsstat: Finland

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Pro Kala ry

Retsgrundlag: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden: Der ydes højst 8 000 EUR som engangsbeløb

Maksimal støtteintensitet: 100 % af de støtteberettigede omkostninger

Gennemførelsesdato: Tidligst den 4.8.2006

Støtteordningens eller den individuelle støttes varighed: December 2006

Støttens formål: Støtte til internationalisering af små og mellemstore virksomheder og andre virksomheder i sektoren (studierejse til Island)

Anfør, hvilken af artiklerne 4-12 der gøres brug af, og hvilke støtteberettigede omkostninger der dækkes af ordningen eller den individuelle støtte: Forordning 1595/2004, artikel 7 ((EF) nr. 2792/1999, artikel 14 og bilag III, punkt 3).

De støtteberettigede udgifter er de generelle udgifter til rejsens tilrettelæggelse: udgifter til rejseleder og tolk, leje af bus, foredragshonorar, leje af mødelokaler og andre generelle tjenesteydelser.

Rejsedeltagernes personlige rejseudgifter omfattes ikke af støtten. Støtten berører ikke støttemodtagerens driftsomkostninger

Berørt(e) sektor(er): Støtten gælder fiskerisektoren som helhed

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Internetadresse:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriets netsider er for tiden under omlægning

Støttenummer: XF 12/06

Forklarende bemærkninger: I forbindelse med den proces til omlægning af nordsøfiskerflåden, som Nederlandene har iværksat, besluttede ministeren for landbrug, naturspørgsmål og fødevarer og kvalitetskontrol at lancere nogle forsøgsprojekter med temaet »mere skånsomt fiskeri«. I disse pilotforsøg udfører fiskere i højst 3 måneder forsøg med videnskabelig bistand for at finde frem til mere energieffektive, bæredygtige og selektive fangstmetoder. Der ydes ikke støtte til investeringer i materiel, f.eks. net, udstyr, motorer, ej heller til investeringer i direkte forbindelse med et fartøjs fiskeriindsats. Myndighedens støtte består i, at der tildeles et garantibeløb til de førere/redere, som deltager i et forsøgsprojekt

Medlemsstat: Nederlandene

Støtteordningens betegnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Støtten tildeles hovedorganet Federatie van Visserijvereniging (sammenslutningen af fiskeriforeninger), som står for udførelsen af forsøgsprojektet »mere skånsomt fiskeri/udrigning«

Retsgrundlag: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes virksomheden: (Beløbene angives i euro eller i givet fald i national valuta: Enkeltbetaling på højst 150 000 EUR, hvoraf 1/5 afsættes til den teknisk/videnskabelige bistand

Maksimal støtteintensitet: Det maksimale støttebeløb til gennemførelsen af pilotforsøget og omkostningerne til den videnskabelige bistand udgør 150 000 EUR, hvoraf højst 30 000 EUR afsættes til den videnskabelige bistand

Gennemførelsesdato: Fra 14. august 2006

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Pilotforsøget løber til og med oktober 2006. Det forventes, at udbetalingen finder sted i november-december 2006

Støttens formål: Aktiviteterne, som fiskeriselskaberne skal gennemføre inden for pilotforsøget »mere skånsomt fiskeri/tilpasning af fiskeredskaber«, har til formål at høste erfaringer med fiskemetoder, som nederlandske fiskere hidtil ikke har anvendt. Disse omfatter forsøg, som kan skabe et alternativ til det traditionelle fiskeri med bomtrawl, og som sektoren muligvis vil kunne anvende i større målestok. Grundet investeringsrisikoen har selskaberne indtil videre ikke villet investere i de nye fiskemetoder. Da myndigheden nu — inden for rammerne af en proces, hvorved nordsøfiskerflåden omstilles til et mere energieffektivt, bæredygtigt og selektivt fiskeri — i en kort periode stiller sig som garant for fiskere, der vil gennemføre forsøgene, indvilger de berørte fiskere i at udføre pilotforsøget. I dette pilotforsøg vil en gruppe på fem fiskere, der er medlemmer af Federatie van Visserijvereniging i en begrænset tidsperiode (august til og med oktober 2006) foretage forsøg med trawl, som ikke kommer i kontakt med havbunden, og som derfor vil have en direkte, gunstig virkning på fangsten af undermålsfisk samt på fiskenes kvalitet. Der udføres også forsøg med rulleformede slæder og tilpassede bomme, der er udformet med henblik på at mindske friktionsmodstanden og kontakten med havbunden.

Med pilotforsøget øges kendskabet til, hvordan omkostningerne kan mindskes, hvordan mængden af udsætninger kan nedbringes, og hvordan kontakten med havbunden reduceres

Relevante artikler i forordning (EF) nr. 1595/2004: Udstedelsen af en garanti til deltagere i pilotforsøget bygger på artikel 4 i forordning (EF) nr. 1595/2004, hvori der henvises til artikel 15 i FIUF. I den sidstnævnte artikel er det fastsat, at medlemsstaterne kan tilskynde til tidsbegrænsede aktioner af kollektiv interesse, som går ud over, hvad der normalt henhører under det private erhvervsliv. I FIUF fastsættes det, at disse aktioner

gennemføres med en aktiv indsats fra erhvervet selv eller af organisationer, som optræder på vegne af producenterne, og som bidrager til en virkeliggørelse af målene for den fælles fiskeripolitik

Berørt(e) sektor(er): Støtte til fiskere i havfiskerisektoren

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Websted:

www.hetlnvloket.nl. Det tilrådes derefter at benytte søgefunktionen

Andre oplysninger:

Kontaktperson: Fiskeridirektoratet, hr. Frans Vroegop

Støttenummer: XF 13/06

Forklarende bemærkninger: I forbindelse med den proces til omlægning af nordsøfiskerflåden, som Nederlandene har iværksat, besluttede ministeren for landbrug, naturspørgsmål og fødevarer kvalitet at lancere nogle forsøgsprojekter med temaet »mere skånsomt fiskeri«. I disse pilotforsøg udfører fiskere i højst 3 måneder forsøg med videnskabelig bistand for at finde frem til mere energieffektive, bæredygtige og selektive fangstmetoder. Der ydes ikke støtte til investeringer i materiel, f.eks. net, udstyr, motorer, ej heller til investeringer i direkte forbindelse med et fartøjs fiskeriindsats. Myndighedens støtte består i, at der tildeles et garantibeløb til de førere/redere, som deltager i et forsøgsprojekt

Medlemsstat: Nederlandene

Støtteordningens betegnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Støtten tildeles hovedorganet Nederlandse Vissersbond (den nederlandske fiskeriforening), som står for udførelsen af forsøgsprojektet »mere skånsomt fiskeri/udrigning«

Retsgrundlag: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes virksomheden: Enkeltbetaling på højst 150 000 EUR, hvoraf 1/5 afsættes til den teknisk/videnskabelige bistand

Maksimal støtteintensitet: Det maksimale støttebeløb til gennemførelsen af pilotforsøget og omkostningerne til den videnskabelige bistand udgør 150 000 EUR, hvoraf højst 30 000 EUR afsættes til den videnskabelige bistand

Gennemførelsesdato: Fra 14. august 2006

Ordningens eller den individuelle støttes varighed: Pilotforsøget løber til og med oktober 2006. Det forventes, at udbetalingen finder sted i november-december 2006

Støttens formål: (Det er underforstået, at det primære formål er støtte til SMV: Aktiviteterne, som fiskeriselskaberne skal gennemføre inden for pilotforsøget »mere skånsomt fiskeri/udrigning«, har til formål at høste erfaringer med fiskemetoder, som nederlandske fiskere hidtil ikke har anvendt. Disse omfatter forsøg, som kan skabe et alternativ til det traditionelle fiskeri med bomtrawl, og som sektoren muligvis vil kunne anvende i større målestok. Grundet investeringsrisikoen har selskaberne indtil videre ikke villet investere i de nye fiskemetoder. Da myndigheden nu — inden for rammerne af en proces, hvorved nordsøfiskerflåden omstilles til et mere energieffektivt, bæredygtigt og selektivt fiskeri — i en kort periode stiller sig som garant for fiskere, der vil gennemføre forsøgene, indvilger de berørte fiskere i at udføre pilotforsøget. I dette pilotforsøg vil en gruppe på fire fiskere, der er medlemmer af Nederlandse Vissersbond, i en begrænset tidsperiode (august til og med oktober 2006) foretage forsøg med denne fiskemetode, som hidtil ikke har været anvendt af nederlandske fiskere. Denne fiskemetode kan udgøre et alternativ til bomtrawl. Fiske-riet foregår med de såkaldte »Perfekt« skovle, hvor nettet i modsætning til normale skovltrawl eller dobbeltriggerfiskeri er direkte fæstet til skovlen. Foruden mindskede omkostninger er en nedbringelse af mængden af udsætninger en væsentlig faktor for det forsøgsprojekt, som skal udføres

Relevante artikler i forordning (EF) nr. 1595/2004: Udstedelsen af en garanti til deltagere i pilotforsøget bygger på artikel 4 i forordning (EF) nr. 1595/2004, hvori der henvises til artikel 15 i FIUF. I den sidstnævnte artikel er det fastsat, at medlemsstaterne kan tilskynde til tidsbegrænsede aktioner af kollektiv interesse, som går ud over, hvad der normalt henhører under det private erhvervsliv. I FIUF fastsættes det, at disse aktioner gennemføres med en aktiv indsats fra erhvervet selv eller af organisationer, som optræder på vegne af producenterne, og som bidrager til en virkeliggørelse af målene for den fælles fiskeripolitik

Berørt(e) sektor(er): Støtte til fiskere i havfiskerisektoren

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Websted:

www.hetInvloket.nl. Det tilrådes derefter at benytte søgefunktionen

Andre oplysninger:

Kontaktperson: Fiskeridirektoratet, hr. Frans Vroegop

**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten
Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/04)

Godkendelsesdato	20.9.2006
Sag nr.	N 268/06
Medlemsstat	Spanien
Region	Cataluña
Titel	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Retsgrundlag	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 0,5 mio. EUR; Samlet forventet støtteydelse 3,5 mio. EUR
Støtteintensitet	18 %
Varighed	31. december 2010
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport, Massemedier
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	20.9.2006
Sag nr.	N 269/06
Medlemsstat	Spanien
Region	Cataluña
Titel	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Retsgrundlag	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 0,3 mio. EUR; Samlet forventet støtteydelse 2 mio. EUR

Støtteintensitet	17 %
Varighed	31. december 2010
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport, Massemedier
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	4.7.2006
Sag nr.	N 281/06
Medlemsstat	Slovakiet
Titel	ALEF Film & Media group s.r.o.
Retsgrundlag	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 2,5 mio. SKK; Samlet forventet støtteydelse 44,11 mio. SKK
Støtteintensitet	6 %
Varighed	31. december 2006
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	4.7.2006
Sag nr.	N 282/06
Medlemsstat	Slovakiet
Titel	TaO Productions s.r.o.

Retsgrundlag	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 5 mio. SKK; Samlet forventet støtteydelse 64 mio. SKK
Støtteintensitet	8 %
Varighed	31. december 2006
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	27.11.2002
Sag nr.	N 526/02
Medlemsstat	Italien
Titel	Provincia autonoma di Trento
Region	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Retsgrundlag	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Sektorudvikling
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 5 000 mio. EUR; Samlet forventet støtteydelse 5 000 mio. EUR
Støtteintensitet	40 %
Varighed	1. januar 2002 — 31. december 2002
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	21.1.2004
Sag nr.	N 567/03
Medlemsstat	Belgien
Titel	Belgacom
Retsgrundlag	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Støtteintensitet	Foranstaltning, der ikke udgør støtte
Økonomisk sektor	Post og telekommunikation
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	l'État belge

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	24.10.2006
Sag nr.	N 615/06
Medlemsstat	Slovakiet
Titel	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Retsgrundlag	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 7 mio. SKK
Støtteintensitet	41 %
Varighed	31. december 2006
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport, Massemedier
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	24.10.2006
Sag nr.	N 618/06
Medlemsstat	Slovakiet
Titel	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Retsgrundlag	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 5 mio. SKK
Støtteintensitet	14 %
Varighed	31. december 2006
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport, Massemedier
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	22.3.2006
Sag nr.	NN 84/04 et N 95/04
Medlemsstat	Frankrig
Titel	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Retsgrundlag	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Støtteforanstaltninger inden for filmbranchen og den audiovisuelle branche
Støtteform	Varierer
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 550 mio. EUR
Støtteintensitet	Varierer
Varighed	31. december 2011
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Varierer

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92

Indførelse af forpligtelse til offentlig tjeneste hvad angår ruteflyvning i Italien

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/05)

I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet har den italienske regering, i overensstemmelse med beslutninger truffet på mødet for de berørte tjenestegrene i Regionen Sicilien, besluttet at indføre forpligtelse til offentlig tjeneste, hvad angår ruteflyvning på følgende ruter:

1. Ruter:

Pantelleria — Palermo og retur

Lampedusa — Palermo og retur

Lampedusa — Catania og retur

Lampedusa — Rom og retur

Pantelleria — Rom og retur

I henhold til bilag II til forordning (EØF) nr. 2408/92 forstås med destinationen Rom Roms lufthavnssystem, der omfatter Rom-Fiumicino og Rom-Ciampino

1.1. I medfør af artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 793/2004, om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne, kan de kompetente myndigheder forbeholde bestemte ankomst- og afgangstidspunkter til gennemførelsen af de ordninger, der er specificeret i denne meddelelse.

1.2. Ovenfor nævnte ruter udgør en samlet pakke, som interesserede luftfartsselskaber skal acceptere fuldstændig.

1.3. Med henblik på at opfylde de mål, der søges virkeliggjort med indførelsen af forpligtelse til offentlig tjeneste, vil ENAC (det italienske civilluftfartsvæsen) kontrollere, at interesserede luftfartsselskaber har en hensigtsmæssig struktur, og at de opfylder mindstekravene for at beflyve ruten.

2. Forpligtelserne til offentlig tjeneste omfatter følgende:

2.1 Mindste antal afgang:

a. *Pantelleria — Palermo og retur*

Følgende hyppigheder skal overholdes:

- mindst 1 afgang om dagen hver vej året rundt med et fly, der har 44 pladser

— mindst 1 afgang om dagen hver vej året rundt med et fly, der har 120 pladser

— i perioden 1.5. til 30.10. skal der foruden de to ovennævnte daglige flyvninger være 3 afgang om ugen hver vej på fredage, lørdage og søndage med fly, der har 44 pladser.

b. *Lampedusa — Palermo og retur*

Følgende hyppigheder skal overholdes:

— mindst 1 afgang om dagen hver vej året rundt med et fly, der har 44 pladser

— mindst 1 afgang om dagen hver vej året rundt med et fly, der har 120 pladser

— i perioden 1.5. til 30.10. skal der foruden de to ovennævnte daglige flyvninger være 3 afgang om ugen hver vej på fredage, lørdage og søndage med fly, der har 44 pladser.

c. *Lampedusa — Catania og retur*

Følgende hyppigheder skal overholdes:

— i perioden fra 31. oktober til 30. april mindst 3 ugentlige afgang i hver retning med fly, der har 44 pladser

— i perioden fra 1. maj til 30. oktober mindst 1 daglig afgang i hver retning med et fly, der har 44 pladser.

d. *Lampedusa — Rom og retur*

Følgende hyppigheder skal overholdes:

— i perioden 1. oktober til 31. maj mindst 2 ugentlige afgang hver vej med fly, der har 120 pladser.

e. *Pantelleria — Rom og retur*

Følgende hyppigheder skal overholdes:

— i perioden 1. oktober til 31. maj mindst 1 ugentlig afgang hver vej med et fly, der har 120 pladser.

I tilfælde af skade på det normalt anvendte fly på ruten skal der inden for 4 timer kunne stilles et andet fly til rådighed.

Hvert flys samlede kapacitet skal udbydes til salg i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste.

2.2. *Fartplan:*

Der skal

på ruten Pantelleria — Palermo være

mindst:

— 1 afgang i tidsrummet 08.00 — 10.00

— 1 afgang i tidsrummet 15.00 — 17.00

på ruten Palermo — Pantelleria være

mindst:

— 1 afgang i tidsrummet 08.00 — 10.00

— 1 afgang i tidsrummet 15.00 — 17.00

på ruten Lampedusa — Palermo være

mindst:

— 1 afgang i tidsrummet 07.00 — 10.00

— 1 afgang i tidsrummet 18.00 — 21.00

på ruten Palermo — Lampedusa være

mindst:

— 1 afgang i tidsrummet 07.00 — 10.00

— 1 afgang i tidsrummet 18.00 — 21.00

For ruterne Lampedusa — Catania og retur, Lampedusa — Rom og retur og Pantelleria — Rom og retur skal fartplanen gøre det muligt at flyve videre på det nationale og internationale rutenet, i henholdsvis Catania og Rom.

2.3. *Flytyper og udbudt kapacitet:*

Ruteflyvningen Pantelleria — Palermo og retur og Lampedusa — Palermo og retur skal foretages med trykregulerede tomotorede turboprop- eller turbojetfly med en kapacitet på mindst 120 pladser pr. flyvning som specificeret i henholdsvis punkt 2.1 a og 2.1. b.

Ruteflyvningen Lampedusa — Catania og retur skal foretages med trykregulerede tomotorede turboprop- eller turbojetfly med en daglig kapacitet på mindst 44 pladser hver vej som specificeret i punkt 2.1 c.

Ruteflyvningen Lampedusa — Rom og Pantelleria — Rom skal foretages med fly, der har en kapacitet på mindst 120 pladser på hver afgang som specificeret i henholdsvis punkt 2.1 d og 2.1 e.

Hvis efterspørgslen stiger, skal der udbydes mere kapacitet ved at gennemføre flere flyvninger uden yderligere kompensation og til samme billetpriser som anført under pkt. 2.4.

På de ovenfor anførte afgang skal der garanteres en reserve på 3 pladser til sygetransport o. lign. eller til opfyldelse af institutionelle organers behov. Af de 3 nævnte pladser kan 2 først reserveres/sælges 24 timer før afgang og 1 først 12 timer før afgang.

På flyvninger med fly, der mindst har 120 pladser, skal der sikres et passende antal til transport af bevægelseshæmmede, bårbarne personer, lig og efter behov også gods.

Det luftfartsselskab, der accepterer den offentlige tjeneste, forpligter sig til på de anvendte fly at tilbyde assistance i forbindelse med transport af bevægelseshæmmede passagerer; bordingafvisning begrundet af sikkerhedshensyn kan dog forekomme.

2.4. *Priser:*

a) Der må på hver rute anvendes følgende maksimumspriser:

Pantelleria — Palermo og retur	29 EUR
Lampedusa — Palermo og retur	31 EUR
Lampedusa — Catania og retur	31 EUR
Lampedusa — Rom og retur	60 EUR
Pantelleria — Rom og retur	60 EUR

De ovennævnte priser er ekskl. moms og lufthavns-skatte og -afgifter; der må ikke opkræves nogen form for ekstrabidrag.

Alle rejsende på disse ruter har krav på billetter til ovenstående priser.

Der tilbydes mindst én form for billetdistribution og -salg, som er helt uden afgifter og ikke pålægger de rejsende yderligere økonomiske byrder.

b) De kompetente myndigheder vil hvert år justere maksimumspriserne i overensstemmelse med det foregående års inflationsrate, der beregnes ud fra det generelle forbrugerprisindeks fra ISTAT/FOI. Der gives meddelelse om justeringer til alle luftfartsselskaber, som beflyver de pågældende ruter, og til Europa-Kommissionen med henblik på offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

c) Hvis der i et halvårsgennemsnit registreres en ændring i vekselkursen EUR/USD og/eller i brændstofprisen på over 5 %, skal billetpriserne ændres i forhold til den registrerede ændring; for brændstofprisens vedkommende i forhold til dens indvirkning på flyveomkostningerne.

Ministeren for infrastruktur og transport foretager, med Siciliens regionspræsidents godkendelse, hvert halve år en eventuel justering af billetpriserne. I tilfælde af en stigning ud over den angivne procentvise ændring indleder det fælles tekniske udvalg proceduren for justering efter underretning fra de luftfartsselskaber, som driver de berørte ruter. I tilfælde af et fald indledes justeringsproceduren af sig selv uden underretning fra luftfartsselskaberne. I løbet af undersøgelsen skal der indhentes udtalelser fra de luftfartsselskaber, som driver de berørte ruter.

En eventuel justering af billetprisen træder i kraft i begyndelsen af det halvår, som følger efter halvåret med konstatering af ændringen.

Der gives meddelelse om justeringer til alle luftfartsselskaber, som beflyver de pågældende ruter, og til Europa-Kommissionen med henblik på offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2.5. Driftens kontinuitet

For at garantere tjenestens kontinuitet, regelmæssighed og punktlighed skal det luftfartsselskab, der accepterer forpligtelsen til denne offentlige tjeneste, forpligte sig til at:

- beflyve ruten i mindst 12 på hinanden følgende måneder, og kun med et varsel på mindst seks måneder afbryde driften af ruten
- tilpasse sin adfærd i forhold til passagerer og brugere i henhold til de principper, som er indeholdt i chartret om passagerers rettigheder, for at overholde relevante italienske, europæiske og internationale bestemmelser
- yde en finansiel garanti for korrekt gennemførelse og fortsættelse af tjenesten. Denne sikkerhedsstillelse skal være på 800 000 EUR og udstedes til ENAC — Ente Nazionale dell'Aviazione Civile — som kan anvende sikkerheden til garanti for opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste

- udføre mindst 98 % af de planlagte afgangne hvert år med en maksimal aflysningsmargen svarende til 2 % af årsager, der direkte kan tilskrives flyselskabet og med undtagelse af force majeure
- betale tilsynsmyndigheden en bøde på 3 000 EUR for hver aflyst afgang ud over den tilladte margen på 2 %. Disse beløb krediteres kontoen til finansiering af Siciliens fortsatte eksistens.
- garantere, at afgangene finder sted inden 30 min. efter det fastsatte tidspunkt (punktlighedsgrad).
- for alle forsinkelser på over 30 minutter gives hver passager et tilgodehavendebevis på 15 EUR, der kan anvendes i forbindelse med køb af en anden billet.

De ovenfor beskrevne bestemmelser gælder ikke for aflysninger og forsinkelser, som skyldes vejrforhold, strejker eller andre forhold, som luftfartsselskabet ikke har nogen indflydelse på og/eller ansvar for.

Bøder i henhold til dette punkt kommer oven i de sanktioner, der er foreskrevet i lovdekret nr. 69 af 27.1.2006 om »Sanktioner i forbindelse med overtrædelse af forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser«.

Retningslinjer for end-use »til industriel fremstilling« til anvendelse af visse toldkontingenter for fiskerivarer med oprindelse i Norge og i Island

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/06)

Ved Rådets forordning (EF) nr. 1920/2004 om ændring af forordning (EF) nr. 992/95 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge og ved Rådets forordning (EF) nr. 1921/2004 om ændring af forordning (EF) nr. 499/96 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer og for levende heste med oprindelse i Island åbnes der toldkontingenter med løbenumrene 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 og 09.0792 for visse fiskerivarer »til industriel fremstilling«. Det præciseres ikke i forordningerne, hvad der forstås ved »til industriel fremstilling«.

Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af disse fællesskabstoldkontingenter har Kommissionen, efter at have hørt Toldkodeksudvalget — Gruppen for Økonomiske Tarifsørgsmål, udarbejdet de her nævnte retningslinjer.

1) Ved anvendelsen af toldkontingenter **med løbenumrene 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 og 09.0792**, skal der ved »til industriel fremstilling« forstås følgende:

»Toldkontingenterne finder anvendelse for produkter, som skal forarbejdes på den ene eller den anden måde, undtagen når de kun skal undergå én eller flere af følgende behandlinger: rensning, udtagning af indvolde, afskæring af hoved og hale, opskæring, stikprøveudtagning, sortering, mærkning, emballering, køling, frysning, dybfrysning, optøning og adskillelse.

Toldkontingenterne finder dog anvendelse for produkter, som skal undergå følgende opskæringsbehandlinger: opskæring i terninger, filetering, fremstilling af lapper, opskæring af frosne blokke eller deling af interleaved-pakkede fileter i frosne blokke.

Toldkontingenterne gælder ikke for produkter, som skal undergå anden form for behandling eller forarbejdning, der giver adgang til toldkontingenterne, hvis denne behandling eller forarbejdning finder sted på detailsalgs- eller restaurationsniveau.

Toldindrømmelsen inden for toldkontingenterne finder udelukkende anvendelse for fisk, der er bestemt til konsum.«

2) Ved anvendelsen af toldkontingent **med løbenummer 09.0756**, skal der ved »til industriel fremstilling« forstås følgende:

»Toldkontingent finder anvendelse for produkter, som skal forarbejdes på den ene eller den anden måde, undtagen når de kun skal undergå én eller flere af følgende behandlinger: rensning, udtagning af indvolde, afskæring af hoved og hale, opskæring, stikprøveudtagning, sortering, mærkning, emballering, køling, frysning, dybfrysning, optøning og adskillelse.

Toldkontingent finder dog anvendelse for produkter, som skal undergå følgende opskæringsbehandlinger: opskæring i terninger, filetering, opskæring af frosne blokke eller deling af interleaved-pakkede fileter i frosne blokke.

Toldkontingent gælder ikke for produkter, som skal undergå anden form for behandling eller forarbejdning, der giver adgang til toldkontingenterne, hvis denne behandling eller forarbejdning finder sted på detailsalgs- eller restaurationsniveau.

Toldindrømmelsen inden for toldkontingentet finder udelukkende anvendelse for fisk, der er bestemt til konsum.«

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/07)

Den 29. november 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på tysk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4455. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett))

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/08)

Den 7. december 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4449. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart)

(EØS-relevant tekst)

(2006/C 305/09)

Den 27. oktober 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4239. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om samarbejdet mellem EFTA-Tilsynsmyndigheden og domstolene i EFTA-staterne om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54

(2006/C 305/10)

A. Denne meddelelse udsendes i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«) og aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»tilsyns- og domstolsaftalen«).

B. Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) har udsendt en meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og domstolene i EU's medlemsstater om anvendelse af EF-traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾. Denne meddelelse, som ikke er bindende, indeholder de principper og regler, som Kommissionen følger på konkurrenceområdet. Den beskriver også, hvordan samarbejdet mellem Kommissionen og domstolene i EU's medlemsstater påtænkes gennemført.

C. EFTA-Tilsynsmyndigheden finder, at ovennævnte meddelelse er relevant for EØS. For at opretholde lige konkurrencevilkår og sikre en ensartet anvendelse af EØS-konkurrencereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde vedtager EFTA-Tilsynsmyndigheden nærværende meddelelse på grundlag af de beføjelser, den har i medfør af tilsyns- og domstolsaftalens artikel 5, stk. 2, litra b).

D. Formålet med nærværende meddelelse er navnlig at redegøre for, hvordan EFTA-Tilsynsmyndigheden påtænker at samarbejde med de nationale domstole i EFTA-staterne ⁽²⁾ om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 i individuelle sager ⁽³⁾; der tages til enhver tid hensyn til de nationale domstoles uafhængighed.

I. MEDDELELSENS ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne meddelelse omhandler samarbejdet mellem EFTA-Tilsynsmyndigheden og domstolene i EFTA-staterne, når disse domstole anvender EØS-aftalens artikel 53 og 54. I denne meddelelse forstås ved »domstole i EFTA-staterne« (»de nationale domstole«) de retter i en EFTA-stat, der kan anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54, og som i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 34 er bemyndiget til

⁽¹⁾ EUT C 101 af 27.4.2004, s. 54.

⁽²⁾ I denne meddelelse forstås ved EFTA-staterne de EFTA-stater, der er omfattet af EØS-aftalen.

⁽³⁾ Kompetencen til at behandle individuelle sager, der falder ind under EØS-aftalens artikel 53 og 54, er i henhold til reglerne i EØS-aftalens artikel 56 delt mellem EFTA-Tilsynsmyndigheden og Kommissionen. Enhver sag kan kun behandles af den ene af de to myndigheder.

at anmode EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse om fortolkningen af EØS-aftalen og tilsyns- og domstolsaftalen. ⁽⁴⁾

2. De nationale domstole kan anmodes om at anvende EØS-aftalens artikel 53 eller 54 i tvister mellem private parter, f.eks. søgsmål angående kontraktforhold eller erstatningssøgsmål. De kan også fungere som retshåndhavende myndigheder eller som appelinstanser. En national domstol kan endog udpeges som en EFTA-stats konkurrencemyndighed (»den nationale konkurrencemyndighed«) efter artikel 40, stk. 1, i kapitel II i protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen (»kapitel II«) om gennemførelsen af konkurrencereglerne i EØS-aftalens artikel 53 og 54 ⁽⁵⁾. I så fald er samarbejdet mellem de nationale domstole og EFTA-Tilsynsmyndigheden ikke kun omfattet af nærværende meddelelse, men også af meddelelsen om samarbejdet inden for EFTA-netværket af konkurrencemyndigheder ⁽⁶⁾.

II. DE NATIONALE DOMSTOLES ANVENDELSE AF EØS-KONKURRENCEREGLERNE

A. DE NATIONALE DOMSTOLES KOMPETENCE TIL AT ANVENDE EØS-KONKURRENCEREGLERNE

I det omfang de nationale domstole har kompetence til at behandle en sag ⁽⁷⁾, har de også beføjelse til at anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54 ⁽⁸⁾. Det bør desuden fastholdes, at EØS-aftalens artikel 53 og 54 er grundlæggende retsregler, som er væsentlige for virkeliggørelsen af EØS-aftalens mål, hvoraf et er at sikre indførelse af en ordning til at sikre, at konkurrencen ikke fordrejes, og at konkurrencereglerne overholdes ⁽⁹⁾.

3. EF-Domstolen har fastslået, at når de nationale domstole efter national ret af egen drift skal inddrage anbringender, der støttes på en bindende national regel, som parterne ikke har påberåbt sig, må en sådan forpligtelse også gælde, såfremt der er tale om bindende fællesskabsregler, f.eks. konkurrencereglerne. Det samme gælder, såfremt national ret giver nationale domstole mulighed for af egen drift at

⁽⁴⁾ Med hensyn til kriterierne for, hvilke organer der kan betragtes som retter efter tilsyns- og domstolsaftalens artikel 34, henvises f.eks. til EFTA-Domstolens dom, sag E-1/94, Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, EFTA Court Report [1994-1995], s. 15, og EF-Domstolens dom, sag C-516/99, Schmid, Sml. 2002-I, s. 4573, præmis 34: Domstolen tager »en hel række forhold i betragtning, nemlig om organet er oprettet ved lov, har permanent karakter, virker som obligatorisk retsinstans, anvender en kontradiktorisk sagsbehandling, træffer afgørelse på grundlag af retsregler, og om det er uafhængigt«. For så vidt angår praksis ved Fællesskabets retsinstanser, er det bestemt i EØS-aftalens artikel 6, at med forbehold af fremtidig udvikling i retspraksis fortolkes bestemmelserne i denne aftale i det omfang, de indholdsmæssigt er identiske med tilsvarende regler i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab samt retsakter udstedt i medfør af disse to traktater, ved deres gennemførelse og anvendelse i overensstemmelse med de relevante afgørelser, der er truffet af De Europæiske Fællesskabers Domstol forud for tidspunktet for undertegnelsen af denne aftale. Hvad angår relevante afgørelser truffet af EF-Domstolen efter undertegnelsen af EØS-aftalen, følger det af artikel 3, stk. 2, i tilsyns- og domstolsaftalen, at EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-Domstolen skal tage hensyn til de principper, der er opstillet ved disse afgørelser.

⁽⁵⁾ Med aftalen om ændring af protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol af 24. september 2004, som trådte i kraft den 19. maj 2005, afspejler kapitel II i protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen i vid udstrækning Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1) i EFTA-søjlen.

⁽⁶⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om samarbejdet inden for EFTA-netværket af konkurrencemyndigheder (endnu ikke offentliggjort).

⁽⁷⁾ En national domstols kompetence afhænger af de nationale jurisdiktionsregler, de relevante EØS-jurisdiktionsregler og de internationale jurisdiktionsregler.

⁽⁸⁾ Se artikel 6 i kapitel II.

⁽⁹⁾ Se EØS-aftalens artikel 1, stk. 2, litra e), i henhold til hvilken det for at virkeliggøre EØS-aftalens mål er nødvendigt at indføre en ordning til at sikre, at konkurrencen ikke fordrejes, og at konkurrencereglerne overholdes fuldt ud af alle parter, sag E-8/00, Landsorganisasjonen i Norge with Norsk Kommuneforbund, EFTA Court Report [2002], s. 114, præmis 40.

anvende den bindende retsregel: En national domstol skal anvende konkurrencereglerne, selv om den part i sagen, som har interesse i, at de anvendes, ikke har påberåbt sig dem, når den har mulighed herfor efter national ret. Imidlertid pålægger fællesskabsretten ikke de nationale domstole en forpligtelse til af egen drift at inddrage et anbringende om, at fællesskabsbestemmelser er overtrådt, når en stillingtagen til et sådant anbringende ville tvinge dem til at se bort fra princippet om, at de ikke aktivt griber ind i procesførelsen, ved at gå ud over den afgrænsning af sagen, som parterne har foretaget, og ved at lægge andre faktiske forhold og omstændigheder til grund end dem, som den part i sagen, der har interesse i, at fællesskabsbestemmelserne anvendes, har fremført til støtte for sin påstand⁽¹⁰⁾. EFTA-Tilsynsmyndigheden mener, at der påhviler de nationale domstole i EFTA-staterne en lignende forpligtelse, når der er gennemført sådanne EØS-regler⁽¹¹⁾.

4. De nationale domstole kan afhængigt af deres opgaver efter national ret, blive anmodet om at anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54 i forvaltningsretlige, civile eller strafferetlige søgsmål⁽¹²⁾. I tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person anmoder den nationale domstol om beskyttelse af sine subjektive rettigheder, spiller de nationale domstole en særlig rolle ved håndhævelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54, som adskiller sig fra EFTA-Tilsynsmyndighedens eller de nationale konkurrencemyndigheders håndhævelse af reglerne i offentlighedens interesse⁽¹³⁾. De nationale domstole kan nemlig erklære kontrakter ugyldige eller tilkende erstatning i henhold til EØS-aftalens artikel 53 og 54.
5. De nationale domstole kan anvende EØS-aftalens artikel 53 og 54, uden at det er nødvendigt at anvende den nationale konkurrenceret parallelt hermed. Når en national domstol anvender den nationale konkurrenceret på aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger eller samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen som omhandlet i EØS-aftalens artikel 53, stk. 1,⁽¹⁴⁾ eller på enhver form for misbrug, der er forbudt ved EØS-aftalens artikel 54, skal de dog også anvende EØS-konkurrencereglerne på aftalerne, vedtagelserne eller den pågældende praksis⁽¹⁵⁾.
6. Kapitel II giver ikke blot de nationale domstole beføjelser til at anvende EØS-konkurrencereglerne. En parallel anvendelse af de nationale konkurrenceregler på aftaler, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis, der påvirker handelen mellem de kontraherende parter i EØS-aftalen, må ikke føre til et andet resultat end anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne. Efter artikel 3, stk. 2, i kapitel II kan aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, der ikke er i strid med EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller som opfylder betingelserne i EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, heller ikke forbydes efter national konkurrenceret⁽¹⁶⁾. På den anden side skal eventuelle konflikter, der måtte opstå, når national ret og EØS-ret anvendes samtidig, ifølge EØS-aftalen løses på en sådan måde, at EØS-retten har

⁽¹⁰⁾ Forenede sager C-430/93 og C-431/93, van Schijndel, Sml. 1995-I, s. 4705, præmis 13-15 og 22.

⁽¹¹⁾ Situationen er en anden ved EØS-regler, der ikke er gennemført. Det følger af artikel 7 og protokol 35 til EØS-aftalen, at EØS-retten ikke indebærer overdragelse af lovgivningsmæssige beføjelser. Protokol 35 til EØS-aftalen pålægger EFTA-staterne en forpligtelse til om fornødent ved at fastsætte en lovbestemmelse herom at garantere, at EØS-reglerne har forrang i tilfælde af konflikt mellem gennemførte EØS-regler og andre lovbestemmelser. EØS-retten kræver derfor ikke, at enkeltpersoner og erhvervsdrivende direkte kan påberåbe sig ikke-gennemførte EØS-regler ved en national domstol. Det følger dog samtidig af EØS-aftalens generelle målsætning om at oprette et dynamisk og ensartet marked, af den vægt, der følgelig lægges på den retslige beskyttelse og håndhævelse af den enkeltes rettigheder, og af det folkeretlige effektivitetsprincip, at de nationale domstole, når de fortolker national ret, vil tage ethvert relevant aspekt af EØS-retten i betragtning, uanset om det er gennemført eller ej, sag E-4/01, Karl K. Karlsson, EFTA Court Report [2002], s. 240, præmis 28.

⁽¹²⁾ Ifølge betragtning 8, sidste punktum, i forordning (EF) nr. 1/2003 finder forordningen ikke anvendelse på national lovgivning, der pålægger fysiske personer strafferetlige sanktioner, medmindre det er på denne måde, at de konkurrenceregler, der finder anvendelse på virksomheder, håndhæves. EFTA-Tilsynsmyndigheden mener, at kapitel II på tilsvarende vis ikke finder anvendelse på national lovgivning i de EFTA-stater, der pålægger fysiske personer strafferetlige sanktioner, medmindre det er på denne måde, at de konkurrenceregler, der finder anvendelse på virksomheder, håndhæves.

⁽¹³⁾ Sag T-24/90, Automec, Sml. 1992-II, s. 2223, præmis 85.

⁽¹⁴⁾ Med hensyn til begrebet påvirkning af handelen henvises til meddelelsen herom (endnu ikke offentliggjort).

⁽¹⁵⁾ Artikel 3, stk. 1, i kapitel II.

⁽¹⁶⁾ Se også meddelelsen om anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, (endnu ikke offentliggjort).

forrang. Aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, der er i strid med artikel 53, stk. 1, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 53, stk. 3, kan således ikke håndhæves efter national ret⁽¹⁷⁾. Artikel 3 i kapitel II indeholder ikke en tilsvarende pligt til at sikre overensstemmelse, når der er tale om parallel anvendelse af national konkurrenceret og EØS-aftalens artikel 54 i forbindelse med ensidig adfærd. I tilfælde af modstridende bestemmelser bør de nationale domstole dog være pålagt en forpligtelse til ikke at anvende nationale lovbestemmelser, som strider mod en gennemført EØS-regel, uanset om den nationale bestemmelse blev vedtaget før eller efter EØS-reglen⁽¹⁸⁾.

7. Ud over anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54 har de nationale domstole også kompetence til at anvende retsakter, som er inkorporeret i EØS-aftalen, domme afsagt af EFTA-Domstolen og beslutninger truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden. Det kan således ske, at de nationale domstole skal håndhæve myndighedens beslutninger⁽¹⁹⁾ eller retsakter, der er inkorporeret i EØS-aftalen, om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, på visse former for aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis samt Kommissionens beslutninger. Når de nationale domstole anvender disse EØS-konkurrenceregler, handler de inden for EØS-rettens rammer, og de bør i den forbindelse også tage hensyn til de generelle EØS-retlige principper⁽²⁰⁾.
8. De nationale domstoles anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 bygger ofte på komplicerede økonomiske og retlige vurderinger⁽²¹⁾. Ved anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne bør de nationale domstole følge de fastsatte EØS-retlige principper⁽²²⁾ og de retsakter, der er inkorporeret i EØS-aftalen, om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, på visse former for aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis⁽²³⁾. Desuden er de nationale domstole bundet af EFTA-Tilsynsmyndighedens anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 i en konkret sag, når de anvender EØS-konkurrencereglerne i samme sag samtidig med eller senere end myndigheden⁽²⁴⁾. På tilsvarende vis er de nationale domstole forpligtet til at respektere Kommissionens anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 i en konkret sag, når de anvender EØS-konkurrencereglerne i samme sag samtidig med eller senere end Kommissionen. Endelig kan de nationale domstole, uden at det påvirker EFTA-Domstolens og Fællesskabets retsinstansers endelige fortolkning af EØS-aftalen, finde retningslinjer i myndighedens og Kommissionens beslutninger og retsakter inkorporeret i EØS-aftalen, der indeholder elementer svarende til den sag, de er i færd med at behandle, samt i myndighedens meddelelser og retningslinjer om anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54⁽²⁵⁾.

B. PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER VED DE NATIONALE DOMSTOLES ANVENDELSE AF EØS-KONKURRENCE-REGLERNE

9. De proceduremæssige betingelser for de nationale domstoles håndhævelse af EØS-konkurrencereglerne og de sanktioner, de kan pålægge for overtrædelse af disse regler, er i vid udstrækning reguleret i national ret. EØS-retten er dog også til en vis grad afgørende for, på hvilke betingelser EØS-konkurrencereglerne håndhæves. Tilsyns- og domstolsaftalen giver de nationale domstole mulighed for at gøre brug af visse instrumenter, f.eks. mulighed for at anmode EFTA-Tilsynsmyndigheden om en udtalelse om spørgsmål angående anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne⁽²⁶⁾. De kan også indføre regler, der har

⁽¹⁷⁾ Se i denne henseende sag E-1/94, Restamark, fodnote 4 ovenfor og sag 14/68, Walt Wilhelm, Sml. 1969-1, og forenede sager 253/78 og 1-3/79, Giry og Guerlain, Sml. 1980, s. 2327, præmis 15-17.

⁽¹⁸⁾ Se i denne henseende sag E-1/94, Restamark, fodnote 4 ovenfor og sag C-198/01, Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF), Sml. 2003, præmis 49. Se også fodnote 11 ovenfor.

⁽¹⁹⁾ En national domstol kan f.eks. blive anmodet om at håndhæve en beslutning truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 7-10, artikel 23 og artikel 24 i kapitel II.

⁽²⁰⁾ Se f.eks. sag 5/88, Wachauf, Sml. 1989, s. 2609, præmis 19.

⁽²¹⁾ Forenede sager C-215/96 og C-216/96, Bagnasco, Sml. 1999-I, s. 135, præmis 50.

⁽²²⁾ Se fodnote 4 ovenfor.

⁽²³⁾ Sag 63/75, Fonderies Roubaix, Sml. 1976, s. 111, præmis 9-11, og sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 46.

⁽²⁴⁾ Med hensyn til de nationale domstoles og myndighedens parallelle eller efterfølgende anvendelse af EØS-konkurrencereglerne se også punkt 11-14.

⁽²⁵⁾ Sag 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen, Sml. 1989, s. 803, præmis 27, og sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 50. En fortegnelse over EFTA-Tilsynsmyndighedens retningslinjer og meddelelser på konkurrenceområdet og de retsakter, der er inkorporeret i EØS-aftalen, om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, på visse former for aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, er vedføjet som bilag til denne meddelelse.

⁽²⁶⁾ Med hensyn til de nationale domstoles mulighed for at anmode EFTA-Tilsynsmyndigheden om en udtalelse henvises til punkt 27-30 i denne meddelelse.

en forpligtende virkning på sager, der verserer for dem, f.eks. tillade myndigheden og de nationale konkurrencemyndigheder at fremsætte skriftlige indlæg ⁽²⁷⁾. Disse EØS-retlige bestemmelser bør have forrang for de nationale ⁽²⁸⁾.

10. Hvis ikke der findes EØS-retlige bestemmelser om procedurer og sanktioner i forbindelse med de nationale domstoles håndhævelse af EØS-konkurrencereglerne, skal domstolene anvende de nationale procedureregler og pålægge sanktioner i henhold til national ret i det omfang, de har kompetence dertil. Anvendelsen af disse nationale bestemmelser skal dog være forenelig med de generelle EØS-retlige principper. I denne forbindelse vil det være nyttigt at erindre om EFTA-Domstolens og EF-Domstolens praksis på følgende områder:

- a) når der foreligger en overtrædelse af EØS-retten, skal der ved national ret være fastlagt sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning ⁽²⁹⁾
- b) når en overtrædelse af EØS-retten er til skade for en fysisk person, bør denne under visse betingelser kunne anmode den nationale domstol om erstatning ⁽³⁰⁾
- c) de procedureregler og sanktioner, som de nationale domstole anvender for at håndhæve EØS-retten
 - må ikke gøre en sådan håndhævelse alt for vanskelig eller praktisk talt umulig (effektivitetsprincippet) ⁽³¹⁾ og
 - må ikke være mindre favorable end de regler, der gælder for håndhævelse af tilsvarende nationale bestemmelser (ækvivalensprincippet) ⁽³²⁾.

Efter princippet om, at gennemførte EØF-regler har forrang for national ret ⁽³³⁾, må en national domstol ikke anvende nationale bestemmelser, der strider mod disse principper.

C. EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS OG DE NATIONALE DOMSTOLES PARALLELE ELLER EFTERFØLGENDE ANVENDELSE AF EØS-KONKURRENCEREGLERNE

11. Det kan ske, at en national domstol anvender EØS-konkurrencereglerne på en aftale, vedtagelse, samordnet praksis eller ensidig adfærd, der påvirker handelen mellem kontraherende parter, samtidig med EFTA-Tilsynsmyndigheden ⁽³⁴⁾ eller senere end myndigheden ⁽³⁵⁾. I de efterfølgende punkter skitseres nogle af de forpligtelser, som de nationale domstole i så fald skal opfylde.

⁽²⁷⁾ Med hensyn til fremsættelsen af indlæg henvises til punkt 31-35 i denne meddelelse.

⁽²⁸⁾ Se punkt 3 i denne meddelelse og fodnote 11 dertil.

⁽²⁹⁾ Sag 68/88, Kommissionen mod Grækenland, Sml. 1989, s. 2965, præmis 23-25.

⁽³⁰⁾ Med hensyn til erstatning ved en EFTA-stats overtrædelse og betingelserne for et sådant erstatningsansvar henvises til sag E-9/97, Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, EFTA Court Report [1995], s. 95, præmis 66, og sag E-4/01, Karl K. Karlsson hf, fodnote 11 ovenfor. Med hensyn til erstatning ved en virksomheds overtrædelse henvises til sag C-453/99, Courage og Crehan, Sml. 2001, s. 6297, præmis 26 og 27. Med hensyn til erstatning ved en overtrædelse begået af en medlemsstat eller en statslig myndighed og betingelserne for et sådant erstatningsansvar henvises f.eks. til forenede sager C-6/90 og C-9/90, Francovich, Sml. 1991-I, s. 5357, præmis 33-36, sag C-271/91, Marshall mod Southampton og South West Hampshire Area Health Authority, Sml. 1993-I, s. 4367, præmis 30 og 34-35, forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, Sml. 1996-I, s. 1029, sag C-392/93, British Telecommunications, Sml. 1996-I, s. 1631, præmis 39-46, og forenede sager C-178/94, C-179/94 og C-188/94-190/94, Dillenkofer, Sml. 1996-I, s. 4845, præmis 22-26 og 72.

⁽³¹⁾ Se f.eks. sag E-4/01, Karl K. Karlsson hf, fodnote 11 ovenfor, præmis 33, sag 33/76, Rewe, Sml. 1976, s. 1989, præmis 5, sag 45/76, Comet, Sml. 1976, s. 2043, præmis 12, og sag 79/83, Harz, Sml. 1984, s. 1921, præmis 18 og 23.

⁽³²⁾ Se f.eks. sag E-4/01, Karl K. Karlsson hf, fodnote 11 ovenfor, præmis 33, sag 33/76, Rewe, Sml. 1976, s. 1989, præmis 5, sag 158/80, Rewe, Sml. 1981, s. 1805, præmis 44, sag 199/82, San Giorgio, Sml. 1983, s. 3595, præmis 12, og sag C-231/96, Edis, Sml. 1998-I, s. 4951, præmis 36 og 37.

⁽³³⁾ Se punkt 6 og fodnote 11 ovenfor.

⁽³⁴⁾ Artikel 11, stk. 6, sammenholdt med artikel 40, stk. 3 og 4, i kapitel II bør kun forhindre, at EØS-aftalens artikel 53 og 54 kan anvendes parallelt af EFTA-Tilsynsmyndigheden og en national domstol i de tilfælde, hvor sidstnævnte er blevet udpeget som national konkurrencemyndighed.

⁽³⁵⁾ Når de nationale domstole udøver deres beføjelser i henhold til EØS-aftalens artikel 53 og 54, skal de desuden tage hensyn til Kommissionens beføjelser for at undgå beslutninger, der ville være i strid med de beslutninger, Kommissionen har truffet eller har til hensigt at træffe, sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 47.

12. Hvis en national domstol når frem til en afgørelse før EFTA-Tilsynsmyndigheden, skal den undgå at træffe en afgørelse, der vil være i strid med den beslutning, som myndigheden overvejer at vedtage⁽³⁶⁾. Den nationale domstol kan derfor henvende sig til myndigheden for at høre, om myndigheden har indledt en procedure om de samme aftaler, vedtagelser eller former for praksis⁽³⁷⁾, og i bekræftende fald forhøre sig om procedurens forløb og sandsynligheden for en beslutning i sagen⁽³⁸⁾. Den nationale domstol kan, hvis den finder det nødvendigt af hensyn til retssikkerheden, også overveje at udsætte sagen, indtil myndigheden har truffet en beslutning⁽³⁹⁾. Myndigheden vil for sit vedkommende bestræbe sig på at prioritere sager, hvor den har besluttet at indlede en procedure efter artikel 2, stk. 1, i tilsyns- og domstolsaftalens kapitel III (herefter »kapitel III«), og som er omfattet af nationale procedurer, der er udsat på denne måde, især når resultatet af en civilretlig sag afhænger deraf. Når den nationale domstol ikke med rimelighed kan være i tvivl om myndighedens forventede beslutning, eller når myndigheden allerede har truffet beslutning i en tilsvarende sag, kan den nationale domstol dog afgøre den verserende sag i overensstemmelse med den forventede eller tidligere beslutning, uden at det er nødvendigt at anmode myndigheden om ovennævnte oplysninger eller afvente myndighedens beslutning.
13. Når EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer en beslutning i en bestemt sag før den nationale domstol, må sidstnævnte ikke træffe en afgørelse i strid med myndighedens beslutning. Myndighedsbeslutningens bindende virkning foregriber naturligvis ikke EFTA-Domstolens fortolkning af EØS-retten. Hvis den nationale domstol tvivler på, at myndighedens beslutning er lovlige, kan den derfor ikke undgå, at beslutningen har bindende virkninger, medmindre EFTA-Domstolen har truffet afgørelse om, at den ikke er bindende⁽⁴⁰⁾. Hvis en national domstol ønsker at træffe en afgørelse, der strider mod myndighedens beslutning, skal den derfor anmode EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse (tilsyns- og domstolsaftalens artikel 34). EFTA-Domstolen vil så afgøre, om myndighedens beslutning er forenelig med EØS-retten. Hvis myndighedens beslutning indbringes for EFTA-Domstolen i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 36, og udfaldet af sagen ved den nationale domstol afhænger af, om myndighedens beslutning er gyldig, bør den nationale domstol dog udsætte sagen, indtil EFTA-Domstolen har truffet en endelig afgørelse i annullationssøgsmålet, medmindre den finder, at det efter sagens omstændigheder er berettiget at anmode EFTA-Domstolen om en udtalelse om gyldigheden af myndighedens beslutning (tilsyns- og domstolsaftalens artikel 34)⁽⁴¹⁾.
14. Når en national domstol udsætter sagen, f.eks. for at afvente myndighedens beslutning (situation beskrevet i punkt 12 i denne meddelelse), eller indtil EFTA-Domstolen har afsagt endelig dom i et annullationssøgsmål eller i forbindelse med en anmodning om en rådgivende udtalelse (situation beskrevet i punkt 13), skal den undersøge, om det er nødvendigt at fastsætte foreløbige forholdsregler for at sikre parternes interesser⁽⁴²⁾.

III. SAMARBEJDET MELLEM EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN OG DE NATIONALE DOMSTOLE

15. Bortset fra samarbejdsordningen mellem de nationale domstole og EFTA-Domstolen i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 34 indeholder EØS-aftalens og tilsyns- og domstolsaftalens dispositive del ingen udtrykkelige bestemmelser om samarbejde mellem de nationale domstole og EFTA-Tilsynsmyndigheden. EØS-aftalens artikel 3, som er inspireret af og i vidt omfang identisk med EF-traktatens artikel 10, pålægger dog de kontraherende parter at træffe alle fornødne foranstaltninger til

⁽³⁶⁾ Artikel 16, stk. 1, i kapitel II.

⁽³⁷⁾ Myndigheden indleder sin procedure med henblik på at træffe en beslutning i henhold til artikel 7-10 i kapitel II (se artikel 2, stk. 2, i kapitel III). Ifølge EF-Domstolen indebærer det forhold, at Kommissionen indleder en procedure, en myndighedsakt, hvorved den tilkendegiver sin vilje til at nå frem til en afgørelse (sag 48/72, Brasserie de Haecht, Sml. 1973, s. 77, præmis 16).

⁽³⁸⁾ Sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 53, og forenede sager C-319/93, C-40/94 og C-224/94, Dijkstra, Sml. 1995-I, s. 4471, præmis 34. Spørgsmålet er beskrevet nærmere i punkt 21 i denne meddelelse.

⁽³⁹⁾ Se artikel 16, stk. 1, i kapitel II og sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 47, og sag C-344/98, Masterfoods, Sml. 2000-I, s. 11369, præmis 51.

⁽⁴⁰⁾ Sag 314/85, Foto-Frost, Sml. 1987, s. 4199, præmis 12-20.

⁽⁴¹⁾ Se artikel 16, stk. 1, i kapitel II og sag C-344/98, Masterfoods, Sml. 2000-I, s. 11369, præmis 52-59.

⁽⁴²⁾ Sag C-344/98, Masterfoods, Sml. 2000-I, s. 11369, præmis 58.

at lette opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af EØS-aftalen. Fællesskabets retsinstanser har fastslået, at EF-traktatens artikel 10 pålægger EU-institutionerne og medlemsstaterne gensidige forpligtelser til et loyalt samarbejde med henblik på at opfylde EF-traktatens målsætninger. EF-traktatens artikel 10 indebærer således, at Kommissionen skal bistå de nationale domstole, når de anvender EU-retten⁽⁴³⁾. Myndigheden mener, at den er pålagt en tilsvarende forpligtelse til et loyalt samarbejde med de nationale domstole i EFTA-staterne i henhold til EØS-aftalens tilsvarende artikel 3 og tilsyns- og domstolsaftalens artikel 2. Tilsvarende kan de nationale domstole forpligtes til at bistå myndigheden, når den udfører sine opgaver⁽⁴⁴⁾.

16. Der bør også erindres om samarbejdet mellem de nationale domstole og de nationale myndigheder, især konkurrencemyndighederne, om anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54. Selv om samarbejdet mellem disse nationale myndigheder fortrinsvis reguleres af nationale regler, giver artikel 15, stk. 3, i kapitel II de nationale konkurrencemyndigheder mulighed for at fremsætte indlæg for de nationale domstole i den pågældende EFTA-stat. Punkt 31 og punkt 33-35 i denne meddelelse gælder analogt for sådanne indlæg.

A. EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN SOM AMICUS CURIAE

17. EFTA-Tilsynsmyndigheden er forpligtet til at bistå de nationale domstole ved anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne, når de har behov for en sådan bistand for at kunne træffe afgørelse i en sag. I artikel 15 i kapitel II angives de hyppigste former for en sådan bistand, nemlig videregivelse af oplysninger (punkt 21-26 nedenfor) og myndighedens udtalelser (punkt 27-30 nedenfor), begge dele efter anmodning fra en national domstol, og myndighedens mulighed for at fremsætte indlæg (punkt 31-35 nedenfor). Da disse former for bistand er anført i kapitel II, kan de ikke begrænses af EFTA-staters regler. Hvis ikke der foreligger EØS-procedureregler i denne forbindelse, og hvis sådanne regler er nødvendige for at lette disse former for bistand, skal EFTA-staterne vedtage passende procedureregler for at give såvel de nationale domstole som myndigheden mulighed for at udnytte mulighederne efter kapitel II fuldt ud⁽⁴⁵⁾.

18. Den nationale domstol kan sende sin anmodning om bistand skriftligt til:

EFTA-Tilsynsmyndigheden
rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles

eller pr. e-mail til:

registry@eftasurv.int

19. Det bør erindres, at EFTA-Tilsynsmyndigheden, uanset hvilken form samarbejdet med de nationale domstole antager, vil respektere deres uafhængighed. Den bistand, myndigheden yder, er derfor ikke bindende for den nationale domstol. Myndigheden skal også sikre sig, at den overholder sin tavshedspligt og beskytter sin egen funktion og uafhængighed⁽⁴⁶⁾. Når myndigheden opfylder sin pligt i henhold til EØS-aftalens artikel 3 og tilsyns- og domstolsaftalens artikel 2 til at bistå de nationale domstole ved anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne, er den forpligtet til at forholde sig neutral og objektiv ved sin bistand. Myndighedens bistand til de nationale domstole er et led i dens forpligtelse til at forsvare offentlighedens interesser. Den vil derfor ikke varetage parternes private interesser i den sag, der verserer for den nationale domstol. Som følge heraf vil myndigheden ikke høre nogen af parterne om sin bistand til den nationale domstol. Hvis myndigheden er blevet kontaktet af en af parterne i den sag, der verserer for en national domstol, med hensyn til spørgsmål, der er rejst ved denne domstol, vil den underrette den pågældende domstol derom, uanset om disse kontakter fandt sted før eller efter den nationale domstols anmodning om samarbejde.

⁽⁴³⁾ Sag C-2/88, Imm Zwartveld, Sml. 1990-I, s. 3365, præmis 16-22, og sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 53.

⁽⁴⁴⁾ Sag C-94/00, Roquette Frères, Sml. 2002, s. 9011, præmis 31.

⁽⁴⁵⁾ Med hensyn til sådanne nationale procedurereglers forenelighed med de generelle EØS-retlige principper henvises til punkt 9 og 10 i denne meddelelse.

⁽⁴⁶⁾ Med hensyn til disse forpligtelser henvises til f.eks. punkt 23-26 i denne meddelelse.

20. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil kort redegøre for sit samarbejde med de nationale domstole i henhold til denne meddelelse i sin årsberetning. Den kan også beslutte at gøre sine udtalelser og indlæg tilgængelige på sit websted.

1. EFTA-Tilsynsmyndighedens oplysningspligt over for de nationale domstole

21. EFTA-Tilsynsmyndighedens pligt til at bistå de nationale domstole ved anvendelsen af EØS-konkurrenceretten afspejles fortrinsvis i dens forpligtelse til at meddele dem de oplysninger, som den er i besiddelse af. En national domstol kan f.eks. anmode myndigheden om dokumenter, som den er i besiddelse af, eller om oplysninger af proceduremæssig art for at få kendskab til, om myndigheden er i færd med at behandle en bestemt sag, om den har indledt en procedure, eller om den allerede har taget stilling i en sag. En national domstol kan også anmode myndigheden om at få oplyst, hvornår en beslutning forventes truffet, så den kan tage stilling til, om den skal udsætte en sag, eller om det er nødvendigt at træffe foreløbige forholdsregler ⁽⁴⁷⁾.
22. For at sikre et effektivt samarbejde med de nationale domstole vil EFTA-Tilsynsmyndigheden bestræbe sig på at meddele den nationale domstol de ønskede oplysninger senest en måned efter det tidspunkt, hvor den modtager anmodning derom. Hvis myndigheden må bede den nationale domstol om at afklare anmodningen yderligere, eller hvis myndigheden skal høre parter, der berøres direkte af meddelelsen af oplysningerne, regnes denne periode fra det tidspunkt, hvor den modtager de ønskede oplysninger.
23. Når EFTA-Tilsynsmyndigheden videregiver oplysninger til de nationale domstole, skal den overholde de garantier, som EØS-aftalens artikel 122 og tilsyns- og domstolsaftalens artikel 14 giver fysiske og juridiske personer ⁽⁴⁸⁾. Efter tilsyns- og domstolsaftalens artikel 14 er myndighedens medlemmer, tjenestemænd og andre ansatte forpligtede til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder. Efter EØS-aftalens artikel 122 har repræsentanter, delegerede og eksperter fra de kontraherende parter såvel som tjenestemænd og øvrige ansatte — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om disses forretningsforbindelser eller omkostningsforhold. Denne forpligtelse er også fastsat i artikel 28 i kapitel II. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, kan være både fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder. Forretningshemmeligheder er oplysninger, som, hvis de afsløres eller blot meddeles en anden person end den, der har givet dem, kan medføre alvorlig skade på sidstnævntes interesser ⁽⁴⁹⁾.
24. EØS-aftalens artikel 3 og 122 sammenholdt med tilsyns- og domstolsaftalens artikel 14 medfører ikke noget absolut forbud mod, at EFTA-Tilsynsmyndigheden videregiver oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, til de nationale domstole. I overensstemmelse med Fællesskabets retsinstansers praksis angående Kommissionens pligt til loyalt samarbejde mener myndigheden, at pligten til loyalt samarbejde tilsvarende kræver, at myndigheden giver den nationale domstol oplysninger af en hvilken som helst art, som sidstnævnte måtte anmode om, selv oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt. Ved samarbejdet med de nationale domstole må myndigheden dog under ingen omstændigheder tilsidesætte de garantier, der er fastsat i EØS-aftalens artikel 122 og tilsyns- og domstolsaftalens artikel 14.
25. Inden EFTA-Tilsynsmyndigheden videregiver oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, til en national domstol, gør den derfor domstolen opmærksom på, at den i henhold til EØS-retten er forpligtet til at respektere de rettigheder, som EØS-aftalens artikel 122 og tilsyns- og domstolsaftalens artikel 14 giver fysiske og juridiske personer, ligesom den vil spørge domstolen, om den kan og vil garantere beskyttelsen af de fortrolige oplysninger og forretningshemmelighederne. Hvis den nationale domstol ikke kan give en sådan garanti, må myndigheden ikke meddele den de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt ⁽⁵⁰⁾. Det er først, når den nationale domstol har garanteret, at den vil beskytte de fortrolige oplysninger og forretningshemmelighederne, at myndigheden videregiver de ønskede oplysninger med angivelse af, hvilke dele der er omfattet af tavshedspligt, og hvilke dele der ikke er omfattet og derfor kan videregives.

⁽⁴⁷⁾ Sag C-234/89, *Delimitis*, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 53, og forenede sager C-319/93, C-40/94 og C-224/94, *Dijkstra*, Sml. 1995-I, s. 4471, præmis 34.

⁽⁴⁸⁾ Sag C-234/89, *Delimitis*, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 53.

⁽⁴⁹⁾ Sag T-353/94, *Postbank*, Sml. 1996-II, s. 921, præmis 86 og 87, og sag 145/83, *Adams*, Sml. 1985, s. 3539, præmis 34.

⁽⁵⁰⁾ Sag C-2/88, *Zwartveld*, Sml. 1990-I, s. 4405, præmis 10 og 11, og sag T-353/94, *Postbank*, Sml. 1996-II, s. 921, præmis 93.

26. Der findes yderligere undtagelser for EFTA-Tilsynsmyndighedens oplysningspligt over for de nationale domstole. Myndigheden kan især afslå at udlevere oplysninger til de nationale domstole, hvis det er nødvendigt for at beskytte EØS' interesser eller for at undgå indblanding i dens funktion og uafhængighed, især når det skader gennemførelsen af de opgaver, den har fået tillagt⁽⁵¹⁾. Myndigheden vil derfor ikke give de nationale domstole oplysninger, som en ansøger om favorabel behandling i henhold til samarbejdsmeddelelsen har givet frivilligt, uden den pågældende ansøgers samtykke.

2. Anmodning om udtalelse om spørgsmål angående anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne

27. Når en national domstol anmodes om at anvende EØS-konkurrencereglerne i en verserende sag, kan den først søge vejledning i EFTA-Domstolens praksis, i EØS-lovgivningen og i EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutninger, meddelelser og retningslinjer om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54⁽⁵²⁾ samt i Fællesskabets retsinstitansers relevante praksis og Kommissionens beslutninger om anvendelse af EØS-retten og tilsvarende fællesskabsret. Hvis disse kilder ikke er tilstrækkelige, kan den nationale domstol anmode myndigheden om at udtale sig om spørgsmål angående anvendelsen af EØS-konkurrencereglerne. Den nationale domstol kan anmode myndigheden om at afgive udtalelse om økonomiske, faktuelle og juridiske spørgsmål⁽⁵³⁾. Sidstnævnte påvirker naturligvis ikke den nationale domstols mulighed for eller pligt til at anmode EFTA-Domstolen om en rådgivende udtalelse om fortolkningen af EØS-retten eller dennes gyldighed i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 34.
28. For at kunne afgive en nyttig udtalelse til den nationale domstol kan EFTA-Tilsynsmyndigheden anmode den om supplerende oplysninger⁽⁵⁴⁾. For at sikre et effektivt samarbejde med de nationale domstole vil myndigheden bestræbe sig på at udtale sig til den nationale domstol inden fire måneder efter modtagelsen af anmodningen. Hvis myndigheden har anmodet den nationale domstol om supplerende oplysninger for at kunne afgive udtalelse, regnes denne periode fra det tidspunkt, hvor den modtager de supplerende oplysninger.
29. Når EFTA-Tilsynsmyndigheden afgiver udtalelse, vil den kun give den nationale domstol de faktuelle oplysninger eller den økonomiske eller retlige afklaring, den har bedt om, uden at tage stilling til indholdet i den sag, der verserer for den nationale domstol. Myndighedens udtalelse er desuden ikke retligt bindende for den nationale domstol.
30. I overensstemmelse med, hvad der blev nævnt i punkt 19 i denne meddelelse, vil EFTA-Tilsynsmyndigheden ikke høre parterne, inden den afgiver udtalelse til den nationale domstol. Sidstnævnte skal behandle myndighedens udtalelse i overensstemmelse med de relevante nationale procedureregler, der skal respektere de generelle EØS-retlige principper.

3. EFTA-Tilsynsmyndighedens indlæg for den nationale domstol

31. Efter artikel 15, stk. 3, i kapitel II kan de nationale konkurrencemyndigheder og EFTA-Tilsynsmyndigheden fremsætte indlæg om spørgsmål angående anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 eller 54 til en national domstol, der er blevet anmodet om at anvende disse bestemmelser. Der sondres i kapitel II mellem skriftlige indlæg, som de nationale konkurrencemyndigheder og myndigheden kan fremsætte på eget initiativ, og mundtlige indlæg, der kun kan fremsættes med den nationale domstols tilladelse⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Sag C-2/88, Zwartveld, Sml. 1990-I, s. 4405, præmis 10 og 11, sag C-275/00, First og Franex, Sml. 2002-I, s. 10943, præmis 49, og sag T-353/94, Postbank, Sml. 1996-II, s. 921, præmis 93.

⁽⁵²⁾ Se punkt 8 i denne meddelelse.

⁽⁵³⁾ Sag C-234/89, Delimitis, Sml. 1991-I, s. 935, præmis 53, og forenede sager C-319/93, C-40/94 og C-224/94, Dijkstra, Sml. 1995-I, s. 4471, præmis 34.

⁽⁵⁴⁾ Sammenlign med sag 96/81, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. 1982, s. 1791, præmis 7, og sag 272/86, Kommissionen mod Grækenland, Sml. 1988, s. 4875, præmis 30.

⁽⁵⁵⁾ Efter artikel 15, stk. 4, i kapitel II påvirker dette ikke de nationale konkurrencemyndigheders mere vidtrækkende beføjelser efter national ret til at fremsætte indlæg for domstolene.

32. Det er fastsat i kapitel II, at EFTA-Tilsynsmyndigheden kun vil fremsætte indlæg, når det er nødvendigt af hensyn til den ensartede anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54. Da dette er formålet med at fremsætte indlæg, vil myndigheden begrænse dem til en økonomisk og retlig analyse af de faktiske forhold i den sag, der verserer for den nationale domstol.
33. For at EFTA-Tilsynsmyndigheden kan fremsætte nyttige indlæg, kan de nationale domstole anmodes om at sende myndigheden en kopi af alle dokumenter, der er nødvendige for vurderingen af sagen, eller sikre, at de fremsendes. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, andet afsnit, i kapitel II kun benytte disse dokumenter til udarbejdelse af sine indlæg ⁽⁵⁶⁾.
34. Da kapitel II ikke indeholder bestemmelser om proceduremæssige rammer for fremsættelse af indlæg, er det EFTA-staternes procedureregler og -praksis, der er afgørende for de relevante proceduremæssige rammer. Hvis en EFTA-stat endnu ikke har fastlagt de relevante proceduremæssige rammer, skal den nationale domstol afgøre, hvilke procedureregler der er velegnede til fremsættelse af indlæg i den verserende sag.
35. De proceduremæssige rammer bør overholde de principper, der er omhandlet i punkt 10 i denne meddelelse. Det indebærer bl.a., at de proceduremæssige rammer for fremsættelse af indlæg om spørgsmål angående anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54
- a) skal være forenelige med de generelle EØS-retlige principper, især de involverede parter grundlæggende rettigheder
 - b) ikke må gøre det alt for vanskeligt eller praktisk talt umuligt at fremsætte sådanne indlæg (effektivitetsprincippet) ⁽⁵⁷⁾ og
 - c) ikke må gøre det vanskeligere at fremsætte sådanne indlæg end indlæg i retssager, hvor de tilsvarende nationale regler anvendes (ækvivalensprincippet).

B. DE NATIONALE DOMSTOLE LETTER EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS ROLLE VED HÅNDHÆVELSEN AF EØS-KONKURRENCE REGLERNE

36. Da pligten til et loyalt samarbejde også indebærer, at EFTA-staternes myndigheder bistår EFTA-Tilsynsmyndigheden med at opfylde EØS-aftalens målsætninger ⁽⁵⁸⁾, er der i kapitel II angivet tre eksempler på en sådan bistand: 1) videregivelse af dokumenter, der er nødvendige for at kunne vurdere en sag, hvor myndigheden ønsker at fremsætte indlæg (se punkt 33), 2) fremsendelse af domme om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54 og 3) de nationale domstoles rolle i forbindelse med myndighedens kontrolundersøgelser.

1. Fremsendelse af de nationale domstoles domme om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 eller 54

37. Efter artikel 15, stk. 2, i kapitel II skal EFTA-staterne sende EFTA-Tilsynsmyndigheden et eksemplar af de skriftlige domme, som de nationale domstole har afsagt om anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 eller 54. Et sådant eksemplar skal fremsendes uden ophold, efter at den fulde dom er forkyndt for parterne i skriftlig form. Fremsendelsen af nationale domme om anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 eller 54 og dermed oplysninger om sager ved de nationale domstole giver først og fremmest myndigheden mulighed for at blive underrettet betids om sager, hvor det vil være rimeligt at fremsætte indlæg, hvis en af parterne appellerer dommen.

2. De nationale domstoles rolle i forbindelse med EFTA-Tilsynsmyndighedens kontrolundersøgelser

38. Endelig kan de nationale domstole medvirke ved EFTA-Tilsynsmyndighedens kontrolundersøgelser hos virksomheder og virksomhedssammenslutninger. Deres rolle afhænger af, om kontrolundersøgelserne gennemføres i virksomhedernes lokaler eller i lokaler, hvor der ikke drives virksomhed.

⁽⁵⁶⁾ Se også artikel 28, stk. 2, i kapitel II, der forbyder EFTA-Tilsynsmyndigheden at videregive oplysninger, som den har modtaget, og som er omfattet af tavshedspligten.

⁽⁵⁷⁾ Forenede sager 46/87 og 227/88, Hoechst, Sml. 1989, s. 2859, præmis 33. Se også artikel 15, stk. 3, i kapitel II.

⁽⁵⁸⁾ Sag C-69/90, Kommissionen mod Italien, Sml. 1991, s. 6011, præmis 15.

39. Med hensyn til kontrolundersøgelser i virksomhedslokaler kan det være fastsat ved national lovgivning, at en national retshåndhævende myndighed skal have tilladelse fra en national domstol til at bistå EFTA-Tilsynsmyndigheden, hvis den pågældende virksomhed modsætter sig undersøgelsen. En sådan tilladelse kan også indhentes som en forsigtighedsforanstaltning. Når den nationale domstol behandler anmodningen, har den beføjelse til at kontrollere, at myndighedens beslutning om kontrolundersøgelsen er ægte, og at de planlagte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller alt for omfattende i forhold til det, der er genstand for kontrolundersøgelsen. Når den nationale domstol kontrollerer, om tvangsindgrebene står i rimeligt forhold til det, kontrolundersøgelsen omfatter, kan den anmode myndigheden, direkte eller gennem den nationale konkurrencemyndighed, om at redegøre udførligt især for, hvad der er myndighedens begrundelse for dens mistanke om overtrædelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54, samt hvor alvorlig den formodede overtrædelse er, og hvorledes de pågældende virksomheder er involveret deri ⁽⁵⁹⁾.
40. Med hensyn til kontrolundersøgelser i andre lokaler end virksomhedslokaler kræver kapitel II tilladelse fra en national domstol, for at EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om en kontrolundersøgelse kan gennemføres. I dette tilfælde kan den nationale domstol kontrollere, at myndighedens beslutning om kontrolundersøgelsen er ægte, og at de planlagte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller alt for omfattende i forhold til især den formodede overtrædelses grovhed, betydningen af det ønskede bevismateriale, den pågældende virksomheds deltagelse og den rimelige sandsynlighed for, at forretningspapirer, der står i forbindelse med genstanden for undersøgelsen, opbevares i de lokaler, som den ønskede tilladelse til at foretage en kontrolundersøgelse vedrører. Den nationale domstol kan anmode myndigheden, direkte eller gennem den nationale konkurrencemyndighed, om at redegøre udførligt for de forhold, den behøver kendskab til for at kunne efterprøve, om de planlagte tvangsindgreb står i rimeligt forhold til undersøgelsens genstand ⁽⁶⁰⁾.
41. I de to situationer, der er omhandlet i punkt 39 og 40, kan den nationale domstol ikke sætte spørgsmålstegn ved, om EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning er lovlige, eller om kontrolundersøgelsen er nødvendig, og den kan heller ikke kræve at få forelagt oplysninger i myndighedens sagsakter ⁽⁶¹⁾. Desuden kræver pligten til loyalt samarbejde, at den nationale domstol træffer sin afgørelse inden for et passende tidsrum, som giver myndigheden mulighed for at gennemføre sin kontrolundersøgelse effektivt ⁽⁶²⁾.

IV. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

42. Denne meddelelse tager sigte på at bistå de nationale domstole ved anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og 54. Den er ikke bindende for de nationale domstole og påvirker heller ikke EFTA-staternes og fysiske eller juridiske personers rettigheder og forpligtelser efter EØS-retten.
43. Denne meddelelse erstatter meddelelsen fra 1995 om samarbejdet mellem de nationale domstole og EFTA-Tilsynsmyndigheden om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ Artikel 20, stk. 6-8, i kapitel II og sag C-94/00, Roquette Frères, Sml. 2002, s. 9011.

⁽⁶⁰⁾ Artikel 21, stk. 3, i kapitel II.

⁽⁶¹⁾ Sag C-94/00, Roquette Frères, Sml. 2002, s. 9011, præmis 39 og præmis 62-66.

⁽⁶²⁾ Se også samme sted, præmis 91 og 92.

⁽⁶³⁾ EFT C 112 af 4.5.1995, s. 7.

BILAG

RETSAKTER SVARENDE TIL EU-GRUPPEFRITAGELSESFORORDNINGER, DER ER NÆVNT I BILAG XIV TIL EØS-AFTALEN, OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS MEDDELELSER

Denne fortegnelse er også tilgængelig på EFTA-Tilsynsmyndighedens websted:

<http://www.eftasurv.int/fieldsowork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Regler, der ikke er sektorspecifikke**1. Meddelelser af generel karakter**

- Meddelelse om afgrænsning af det relevante marked inden for konkurrenceretten i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (EFT L 200 af 16.7.1998, s. 48, og EØS-tillægget til EFT 28 af 16.7.1998, s. 3).
- Meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen (bagatelaftaler) (EUT C 67 af 20.3.2003, s. 20, og EØS-tillægget til EUT 15 af 20.3.2003, s. 11).
- Retningslinjer for begrebet påvirkning af handelen i EØS-aftalens artikel 53 og 54 (endnu ikke offentliggjort).
- Retningslinjer for anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3 (endnu ikke offentliggjort).
- Meddelelse om samarbejdet inden for EFTA-netværket af konkurrencemyndigheder (endnu ikke offentliggjort).
- Meddelelse om samarbejdet mellem de nationale domstole og EFTA-Tilsynsmyndigheden om anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 (endnu ikke offentliggjort).
- Meddelelse om samarbejde mellem de nationale konkurrencemyndigheder og EFTA-Tilsynsmyndigheden om behandling af sager, der henhører under artikel 53 og 54 i EØS-aftalen (endnu ikke offentliggjort).

2. Vertikale aftaler

- Retsakt svarende til Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EFT L 336 af 29.12.1999, s. 21), jf. kapitel B, punkt 2, i bilag XIV til EØS-aftalen, erstattet af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 18/2000 (EFT L 103 af 12.4.2001, s. 36, og EØS-tillægget til EFT 20 af 12.4.2001, s. 179).
- Retningslinjer for vertikale begrænsninger (EFT C 122 af 23.5.2002, s. 1, og EØS-tillægget til EFT 26 af 23.5.2002, s. 7).

3. Horisontale samarbejdsaftaler

- Retsakt svarende til Kommissionens forordning (EF) nr. 2658/2000 af 29. november 2000 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EFT L 304 af 5.12.2000, s. 3), jf. kapitel D, punkt 6, i bilag IX til EØS-aftalen, erstattet af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 113/2000 (EFT L 52 af 22.2.2001, s. 38, og EØS-tillægget til EFT 9 af 22.2.2001, s. 5).
- Retsakt svarende til Kommissionens forordning (EF) 2659/2000 af 29. november 2000 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af forsknings- og udviklingsaftaler (EFT L 304 af 5.12.2000, s. 7), jf. kapitel D, punkt 7, i bilag IX til EØS-aftalen (erstattet af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 113/2000 (EFT L 52 af 22.2.2001, s. 38, og EØS-tillægget til EFT 9 af 22.2.2001, s. 5).
- Retningslinjer for anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 på horisontale samarbejdsaftaler (EFT C 266 af 31.10.2002, s. 1, og EØS-tillægget til EFT 55 af 31.10.2002, s. 1).

4. Licensaftaler om teknologioverførsel

- Retsakt svarende til Kommissionens forordning (EF) nr. 772/2004 af 27. april 2004 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af teknologioverførselsaftaler (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 11), jf. kapitel C, punkt 5, i bilag XIV til EØS-aftalen, indsat ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 42/2005 (endnu ikke offentliggjort).

B. Sektorspecifikke regler**1. Forsikring**

- Retsakt svarende til forordning (EF) nr. 358/2003 af 27. februar 2003 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis på forsikringsområdet (EUT L 53 af 28.2.2003, s. 8), jf. kapitel J, punkt 15b, i bilag XIV til EØS-aftalen, indsat ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 82/2003 (EUT L 257 af 9.10.2003, s. 37, og EØS-tillægget til EUT 51 af 9.10.2003, s. 24).

2. Motorkøretøjer

- Retsakt svarende til Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen (EFT L 203 af 1.8.2002, s. 30), jf. kapitel B, punkt 4b, i bilag XIV til EØS-aftalen, indsat ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 136/2002 (EFT L 336 af 12.12.2002, s. 38, og EØS-tillægget til EFT 61 af 12.12.2002, s. 31).

3. Telekommunikation

- Retningslinjer for anvendelse af EØS-konkurrencereglerne på telekommunikationssektoren (EFT L 153 af 18.6.1994, s. 35, og EØS-tillægget til EFT 15 af 18.6.1994, s. 34).

4. Transport

- Retsakt svarende til forordning (EØF) nr. 1617/93 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedrørende fælles udarbejdelse og samordning af fartplaner, fælles drift, konsultationer om passager- og fragttakster inden for ruteflyvning samt tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne (slots) (EFT L 155 af 26.6.1993, s. 18), jf. kapitel G, punkt 11b, i bilag XIV til EØS-aftalen, indsat ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 7/1994 og ændret ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 65/1996 (EFT L 71 af 13.3.1997, s. 38, og EØS-tillægget til EFT 11 af 13.3.1997, s. 41) og afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 87/1999 (EFT L 296 af 23.11.2000, s. 47, og EØS-tillægget til EFT 54 af 23.11.2000, s. 268 (islandsk) og del 2, s. 232 (norsk), og ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 96/2001 (EFT L 251 af 20.9.2001, s. 23, og EØS-tillægget til EFT 47 af 20.9.2001, s. 10).
 - Retsakt svarende til forordning (EF) nr. 823/2000 af 19. april 2000 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) (EFT L 100 af 20.4.2000, s. 24), jf. kapitel G, punkt 11c, i bilag XIV til EØS-aftalen, indsat ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 12/1996 (EFT L 124 af 23.5.1996, s. 13, og EØS-tillægget til EFT 22 af 23.5.1996, s. 54), erstattet af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 49/2000 (EFT L 237 af 21.9.2000, s. 60, og EØS-tillægget til EFT 42 af 21.9.2000, s. 3).
-

**Anmeldelse fra de norske myndigheder vedrørende regionalt differentierede socialsikringsbidrag
EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse**

(2006/C 305/11)

Godkendelsesdato: 19. juli 2006

EFTA-stat: Norge

Sag nr.: 59280

Støtteordning: Regionalt differentierede socialsikringsbidrag

Formål: Mindske eller forebygge affolkningen af de mindst befolkede regioner i Norge ved at stimulere beskæftigelsen her

Retsgrundlag: § 1 i Stortingets årlige beslutning om størrelsen af socialsikringsbidragene m.m. og § 23-2 i lov nr. 19 af 28. februar 1997 om folketrygd (Folketrygdloven)

Støttebeløb: Ca. 8,5 mia. NOK (ca. 1 mia. EUR) om året

Varighed: Fra 1. januar 2007 til 31. december 2013

Den autentiske udgave af beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

<http://www.eftasurv.int/fieldsowork/fieldstateaid/stateaidregistry/>

Tærskelværdier for offentlige indkøb

(2006/C 305/12)

Nedenfor findes de tærskelværdier, der gælder i henhold til den retsakt, der er anført i punkt 2 ⁽¹⁾ i bilag XVI til EØS-aftalen (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2083/2005), og den retsakt, der er anført i punkt 4 ⁽²⁾ i bilag XVI til EØS-aftalen (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2083/2005):

Euro	Islandske kroner	Schweizerfranc (Liechtenstein)	Norske kroner
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ senest ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelser nr. 68/2006 og nr. 69/2006, begge af 2. juni 2006, om ændring af bilag XVI (indkøb) til EØS-aftalen.

⁽²⁾ Idem.

Meddelelse fra EFTA-Tilsynsmyndigheden om uformel vejledning i relation til nye spørgsmål vedrørende EØS-aftalens artikel 53 og 54, som opstår i individuelle sager (vejledningsskrivelser)

(2006/C 305/13)

- A. Denne meddelelse offentliggøres i henhold til reglerne i aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter »EØS-aftalen«) og aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (herefter »tilsyns- og domstolsaftalen«).
- B. Europa-Kommissionen (herefter »Kommissionen«) har udsendt en meddelelse med titlen Kommissionens meddelelse om uformel vejledning i relation til nye spørgsmål vedrørende EF-traktatens artikel 81 og 82, som opstår i individuelle sager (vejledningsskrivelser) ⁽¹⁾. Denne ikke-bindende akt indeholder de principper og regler, som Kommissionen følger på konkurrenceområdet. Den forklarer også, hvordan Kommissionen vil yde virksomheder uformel vejledning.
- C. EFTA-Tilsynsmyndigheden betragter ovennævnte akt som EØS-relevant. For at opretholde lige konkurrencevilkår og sikre en ensartet anvendelse af EØS-konkurrencereglerne i hele det europæiske økonomiske samarbejdsområde vedtager EFTA-Tilsynsmyndigheden nærværende meddelelse på basis af de beføjelser, der er tillagt den ved artikel 5, stk. 2, litra b), i tilsyns- og domstolsaftalen. Den agter at følge principperne og reglerne i denne meddelelse i forbindelse med anvendelsen af de relevante EØS-regler i specifikke sager ⁽²⁾.
- D. Formålet med denne meddelelse er specielt at tydeliggøre, hvordan EFTA-Tilsynsmyndigheden agter at yde uformel vejledning om sin anvendelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 i individuelle tilfælde.
- E. Denne meddelelse vedrører tilfælde, hvor Tilsynsmyndigheden er den kompetente tilsynsmyndighed i henhold til EØS-aftalens artikel 56.

I. KAPITEL II I DEL I I PROTOKOL 4 TIL AFTALEN OM OPRETTELSE AF TILSYNSMYNDIGHEDEN OG DOMSTOLEN:

1. I kapitel II i del I i protokol 4 til tilsyns- og domstolsaftalen ⁽³⁾ (herefter »kapitel II«) oprettes et nyt system for gennemførelse af EØS-aftalens artikel 53 og 54 i EFTA-søjlen. Samtidig med at kapitel II er beregnet til igen at sætte fokus på den vigtigste målsætning, nemlig en effektiv håndhævelse af konkurrencereglerne, skaber det også retlig forudsigelighed, idet det hedder, at aftaler ⁽⁴⁾, der falder ind under artikel 53, stk. 1, men opfylder betingelserne i artikel 53, stk. 3, er gyldige og kan umiddelbart håndhæves fuldt ud, uden at det er nødvendigt, at en konkurrencemyndighed træffer en forudgående beslutning derom (artikel 1 i kapitel II).
2. Samtidig med at der inden for rammerne af kapitel II indføres et system, hvor EFTA-Tilsynsmyndigheden, EFTA-staternes konkurrencemyndigheder og EFTA-staternes domstole kan anvende artikel 53 og 54 i deres helhed, begrænses risikoen for en inkonsekvent anvendelse af en række foranstaltninger. Derved sikres det primære aspekt af den retlige forudsigelighed for virksomhederne, nemlig at konkurrencereglerne anvendes konsekvent i hele det område, der er omfattet af EØS-aftalen.
3. Virksomhederne har som helhed gode muligheder for at vurdere lovligheden af deres handlinger, således at de er i stand til at træffe en begrundet beslutning om, hvorvidt de skal vedblive med en aftale eller en praksis og i hvilken form. De har direkte kendskab til de faktiske forhold og har adgang til akter svarende til Fællesskabets gruppefritagelsesforordninger, som der henvises til i bilag XIV til EØS-aftalen (herefter »gruppefritagelser«, retspraksis, sagspraksis samt en omfattende vejledning i EFTA-Tilsynsmyndighedens retningslinjer og meddelelser ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ EUT C 101 af 27.4.2004, s. 78-80.

⁽²⁾ EFTA-Tilsynsmyndigheden og Kommissionen deler i henhold til reglerne i EØS-aftalens artikel 56 sagsbehandlingskompetencen i enkelttilfælde, der falder ind under EØS-aftalens artikel 53 og 54. Kun en af tilsynsmyndighederne kan gribe til handling i en given sag.

⁽³⁾ Når en aftale om ændring af protokol 4 til aftalen af 24. september 2004 mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol er trådt i kraft, får kapitel II i protokol 4 i tilsyns- og domstolsaftalen i vid udstrækning virkning i EFTA-søjlen. Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ I denne meddelelse anvendes udtrykket »aftale« for aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis. Udtrykket »praksis« henviser til dominerende virksomheders adfærd. Udtrykket »virksomheder« dækker ligeledes »sammenslutninger af virksomheder«.

⁽⁵⁾ De fleste af de nævnte tekster kan findes på <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/> eller http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Samtidig med reformen af reglerne om gennemførelse af artikel 53 og 54 som følge af kapitel II og de eksisterende gruppefritagelser er EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelser og retningslinjer blevet revideret for at give de erhvervsdrivende større mulighed for selv at foretage en vurdering. Myndigheden har også udarbejdet retningslinjer for anvendelsen af artikel 53, stk. 3⁽⁶⁾. Dette sætter i langt de fleste tilfælde virksomhederne i stand til at foretage en pålidelig vurdering af deres aftaler, for så vidt angår artikel 53. Endvidere vil myndigheden i reglen kun pålægge bøder, der overstiger symbolske beløb⁽⁷⁾, når det enten i generelle retsfor skrifter, retspraksis eller sagspraksis er fastslået, at en vis adfærd udgør en overtrædelse.
5. I tilfælde, der til trods for ovenstående elementer giver anledning til alvorlig usikkerhed, fordi de rejser nye eller uløste spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af artikel 53 og 54, kan de enkelte virksomheder have behov for at søge uformel vejledning hos EFTA-Tilsynsmyndigheden. Hvis myndigheden finder, at det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med dens prioriteringer på håndhævelsesområdet, kan den yde en sådan vejledning om nye spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 53 og/eller 54 i en skriftlig udtalelse (vejledningsskrivelse). Der redegøres nærmere for dette instrument i denne meddelelse.

II. GRUNDLAGET FOR AT VURDERE, OM DER SKAL UDFÆRDIGES EN VEJLEDNINGSSKRIVELSE

6. Kapitel II giver EFTA-Tilsynsmyndigheden beføjelser til effektivt at retsforfølge og straffe overtrædelser af artikel 53 og 54⁽⁸⁾. En af de vigtigste målsætninger for kapitel II er at sikre en effektiv håndhævelse af EØS's konkurrenceregler ved at afskaffe det tidligere anmeldelsessystem og derved give myndigheden mulighed for at koncentrere sin håndhævelsespolitik om de alvorligste overtrædelser.
7. Selv om kapitel II ikke berører EFTA-Tilsynsmyndighedens mulighed for at yde de enkelte virksomheder uformel vejledning, som anført i denne meddelelse, bør kapitel II's vigtigste målsætning, som er at sikre en effektiv håndhævelse, ikke påvirkes af muligheden for at yde uformel vejledning. Myndigheden må kun yde de enkelte virksomheder uformel vejledning, når det er foreneligt med dens prioritering på håndhævelsesområdet.
8. Når EFTA-Tilsynsmyndigheden har fået forelagt en anmodning om en vejledningsskrivelse, overvejer den med forbehold af punkt 7, om det er hensigtsmæssigt at behandle den. Der kan kun udfærdiges en vejledningsskrivelse, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt.
 - a) Den materielle vurdering af en aftale eller praksis med hensyn til EØS-aftalens artikel 53 og/eller 54 rejser et spørgsmål om anvendelsen af reglerne, som ikke er afklaret i de eksisterende EØS-bestemmelser, herunder EFTA-Domstolens og fællesskabsdomstolens retspraksis, eller i en offentligt tilgængelig generel vejledning, og for hvilket der ikke findes nogen præcedens i beslutningspraksis eller tidligere vejledningsskrivelser fra EFTA-Tilsynsmyndigheden eller Kommissionen⁽⁹⁾.
 - b) En umiddelbar vurdering af sagens særlige forhold og baggrund tyder på, at det vil være nyttigt at afklare det nye spørgsmål gennem en vejledningsskrivelse, idet der tages hensyn til følgende elementer:
 - den økonomiske betydning, set ud fra forbrugernes synspunkt, af de varer eller tjenester, der berøres af den pågældende aftale, beslutning eller praksis, og/eller

⁽⁶⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse — Retningslinjer for anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, endnu ikke offentliggjort.

⁽⁷⁾ Symbolske bøder vil normalt være på 1 000 EUR, jf. EFTA-Tilsynsmyndighedens retningslinjer for beregning af bøder i henhold til EØS-konkurrencereglerne, EUT C 10 af 16.1.2003, s. 16 og EØS-tillægget til EUT nr. 3 af 16.1.2003, s. 6.

⁽⁸⁾ Se især artikel 7-9, 12, 17-24 og 29 i kapitel II i del I i protokol 4 til aftalen om oprettelse af tilsynsmyndigheden og domstolen.

⁽⁹⁾ I EØS-aftalens artikel 6 hedder det, at med forbehold af fremtidig udvikling i retspraksis fortolkes bestemmelserne i denne aftale, i det omfang de indholdsmæssigt er identiske med tilsvarende regler i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab samt retsakter udstedt i medfør af disse to traktater, ved deres gennemførelse og anvendelse i overensstemmelse med de relevante afgørelser, der er truffet af De Europæiske Fællesskabs Domstol forud for tidspunktet for undertegnelsen af EØS-aftalen. Med hensyn til relevante afgørelser, der er truffet efter tidspunktet for undertegnelsen af EØS-aftalen, følger det af artikel 3, stk. 2, i aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, at EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-Domstolen skal tage skyldigt hensyn til de heri fastsatte principper. Som det er fastslået i EØS-aftalens artikel 58 og protokol 23 hertil, samarbejder myndigheden og Kommissionen blandt andet med henblik på at fremme en homogen gennemførelse, anvendelse og fortolkning af EØS-aftalen. Selv om Kommissionens beslutninger og uformelle vejledningsskrivelser ikke er bindende for myndigheden, vil den således bestræbe sig for at tage hensyn til Kommissionens sagspraksis.

- i hvor høj grad den pågældende aftale eller praksis svarer til eller sandsynligvis vil svare til en mere udbredt økonomisk sædvane på markedet, og/eller
 - omfanget af de investeringer, der er forbundet med transaktionen, i relation til størrelsen af de pågældende virksomheder, og i hvor høj grad transaktionen påvirker en strukturel transaktion såsom oprettelsen af et ikke selvstændigt fungerende joint venture.
- c) Der kan udfærdiges en vejledningsskrivelse på grundlag af de fremlagte oplysninger, dvs. det er ikke nødvendigt at fremskaffe yderligere oplysninger.
9. Endvidere vil EFTA-Tilsynsmyndigheden ikke overveje en anmodning om en vejledningsskrivelse i nogen af følgende tilfælde:
- de spørgsmål, der anføres i anmodningen, er identiske med eller svarer til spørgsmål, der er rejst i en sag, som verserer for EFTA-Domstolen, EF-Domstolen eller Førsteinstansretten
 - den aftale eller praksis, som er omfattet af anmodningen, er genstand for en verserende sag ved myndigheden, en domstol i en EFTA-stat eller konkurrencemyndighederne i en EFTA-stat.
10. EFTA-Tilsynsmyndigheden overvejer ikke hypotetiske spørgsmål og udfærdiger ikke vejledningsskrivelser om en aftale eller praksis, der ikke længere anvendes af parterne. Virksomhederne kan imidlertid indsende en anmodning om en vejledningsskrivelse fra myndigheden i relation til spørgsmål i forbindelse med en aftale eller praksis, som de planlægger, dvs. før gennemførelsen af denne aftale eller praksis. I så fald skal transaktionen være tilstrækkeligt fremskredet, for at en anmodning kan blive taget under overvejelse.
11. En anmodning om en vejledningsskrivelse berører ikke EFTA-Tilsynsmyndighedens beføjelser til at indlede proceduren i overensstemmelse med kapitel II med hensyn til de forhold, der præsenteres i anmodningen.

III. ANMODNING OM VEJLEDNING

12. En anmodning kan fremsættes af virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, som deltager eller planlægger at deltage i en aftale eller praksis, som kan falde ind under EØS-aftalens artikel 53 og/eller 54 med hensyn til fortolkningsspørgsmål i forbindelse med en sådan aftale eller praksis.
13. En anmodning om en vejledningsskrivelse sendes til følgende adresse:
- EFTA-Tilsynsmyndigheden
Direktoratet for Konkurrence og Statsstøtte
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Der benyttes ingen formular. Der indsendes et notat med en tydelig angivelse af:
- identiteten af alle berørte virksomheder samt en enkelt adresse til brug ved kontakten med EFTA-Tilsynsmyndigheden
 - de specifikke spørgsmål, der søges vejledning om
 - fuldstændige og udtømmende oplysninger om alle punkter, der er relevante for en velfunderet vurdering af de anførte spørgsmål, herunder relevant dokumentation
 - en detaljeret begrundelse — under hensyn til punkt 8 a) — hvori det anføres, hvorfor anmodningen præsenterer et nyt/nye spørgsmål
 - alle øvrige oplysninger, der giver mulighed for at vurdere anmodningen på baggrund af de aspekter, der er redegjort for i punkt 8-10 i denne meddelelse, herunder især en erklæring om, at den aftale eller praksis, som er omfattet af anmodningen, ikke er genstand for en verserende sag ved en domstol eller konkurrencemyndighed i en EFTA-stat
 - hvis anmodningen indeholder elementer, der anses for forretningshemmeligheder, skal disse tydeligt angives
 - eventuelle andre oplysninger eller dokumenter, der er relevante i den enkelte sag.

IV. BEHANDLING AF ANMODNINGEN

15. EFTA-Tilsynsmyndigheden vurderer principielt anmodningen på grundlag af de indsendte oplysninger. Uanset punkt 8 c) kan myndigheden anvende yderligere oplysninger, som er til dens rådighed via offentlige kilder, tidligere procedurer eller enhver anden kilde, og den kan anmode ansøgerne om at indsende supplerende oplysninger. Der gælder de sædvanlige fortrolighedsregler for de oplysninger, som indsendes af ansøgerne.
16. EFTA-Tilsynsmyndigheden kan dele de oplysninger, den har fået forelagt, med Kommissionen og EFTA-staternes konkurrencemyndigheder og modtage input fra dem. Den kan drøfte substansen i anmodningen med Kommissionen eller EFTA-staternes konkurrencemyndigheder, inden den udfærdiger en vejledningsskrivelse.
17. Hvis der ikke udfærdiges en vejledningsskrivelse, underretter EFTA-Tilsynsmyndigheden ansøgerne herom.
18. En virksomhed kan til enhver tid trække sin anmodning tilbage. Oplysninger, der er indsendt i forbindelse med en anmodning om vejledning, forbliver under alle omstændigheder hos EFTA-Tilsynsmyndigheden og kan anvendes i efterfølgende procedurer efter kapitel II (se punkt 11 ovenfor).

V. VEJLEDNINGSSKRIVELSER

19. En vejledningsskrivelse indeholder:
 - en kortfattet beskrivelse af de forhold, den er baseret på
 - den vigtigste juridiske begrundelse for EFTA-Tilsynsmyndighedens fortolkning af nye spørgsmål i relation til artikel 53 og/eller 54, som rejses i anmodningen
20. En vejledningsskrivelse kan begrænses til en del af de spørgsmål, der rejses i anmodningen. Den kan også omfatte andre aspekter end dem, der er anført i anmodningen.
21. Vejledningsskrivelser vil blive offentliggjort på EFTA-Tilsynsmyndighedens website under hensyntagen til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes. Før der udfærdiges en vejledningsskrivelse, enes myndigheden med ansøgerne om en udgave, der er bestemt til offentliggørelse.

VI. VIRKNINGERNE AF VEJLEDNINGSSKRIVELSER

22. Vejledningsskrivelser er i første omgang beregnet til at hjælpe virksomhederne med selv at foretage en velfunderet vurdering af deres aftaler og praksis.
 23. En vejledningsskrivelse berører ikke EFTA-domstolens eller fællesskabsdomstolens vurdering af samme spørgsmål.
 24. Når en aftale eller praksis har været det faktiske grundlag for en vejledningsskrivelse, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden efterfølgende undersøge samme aftale eller praksis i en procedure efter kapitel II, navnlig efter en klage. I så fald vil myndigheden tage hensyn til den tidligere vejledningsskrivelse, dog med forbehold af ændringer i de tilgrundliggende forhold, nye aspekter fremført af en klager, udviklingen i EFTA-domstolen og fællesskabsdomstolens retspraksis eller større ændringer i myndighedens politik.
 25. Vejledningsskrivelser er ikke beslutninger truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden og er ikke bindende for de konkurrencemyndigheder eller domstole i EFTA-staterne, som har beføjelse til at anvende artikel 53 og 54. EFTA-staternes konkurrencemyndigheder og domstole kan dog frit tage hensyn til myndighedens vejledningsskrivelser, hvis de finder det hensigtsmæssigt i forbindelse med en sag.
-

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 61 i EØS-aftalen og artikel 1, stk. 3, i del I i protokol nr. 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol

EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelser

(2006/C 305/14)

Godkendelsesdato: 5. juli 2006

EFTA-stat: Norge

Sag nr.: 59434

Støtteordning: Ordning for forskning, udvikling og innovation i den maritime industri (maritim FUI).

Formål: Ordningens vigtigste formål er at styrke konkurrenceevnen og øge værditilvæksten inden for den maritime industri ved at ansøre til forskning, udvikling og innovation inden for denne industri.

Retsgrundlag: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (statsbudgettet, Handels- og Industriministeriet), kapitel 2421, afsnit 79 og programerklæringen for Innovasjon Norge for 2006.

Budget/varighed: Ordningens budget for 2006 andrager 20 mio. NOK (ca. 2.6 mio. EUR). Det årlige budget for de efterfølgende år fastsættes i forbindelse med de årlige budgetprocedurer i Stortinget. Ordningens varighed er seks år.

Den autentiske udgave af afgørelsen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Opfordring til at fremsætte bemærkninger til en statsstøtteforanstaltning efter artikel 1, stk. 2, i del I i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, for så vidt angår anvendelse af protokollens artikel 3 på den norske lov om momskompensation

(2006/C 305/15)

Ved beslutning nr. 225/06/KOL af 19. juni 2006, som gengives på det autentiske sprog nedenfor, har EFTA-Tilsynsmyndigheden indledt procedure efter artikel 1, stk. 2, i del I i protokol nr. 3 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en Tilsynsmyndighed og en Domstol (tilsyns- og domstolsaftalen). De norske myndigheder er blevet underrettet herom ved fremsendelse af en kopi af beslutningen.

EFTA-Tilsynsmyndigheden opfordrer hermed EFTA-staterne, EU-medlemsstaterne og interesserede parter til senest en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning til:

EFTA-Tilsynsmyndigheden
Registreringskontoret
35, Rue Belliard
B-1040 Bruxelles

Alle bemærkninger vil blive videresendt til de norske myndigheder. Parter, der fremsætter bemærkninger, kan fremsætte en skriftlig, begrundet anmodning om, at deres bemærkninger behandles fortroligt.

RESUME

SAGSFORLØB

Ved brev af 16. oktober 2003 modtog Tilsynsmyndigheden en klage med påstand om, at flere fylkeskommuneskoler, der tilbyder specialundervisning i konkurrence med privatskoler, modtager statsstøtte i form af kompensation for indgående moms efter § 3 i den norske lov om momskompensation.

Efter brevveksling med de norske myndigheder og med klageren har Tilsynsmyndigheden besluttet at indlede formel undersøgelsesprocedure angående denne foranstaltning.

VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

Momsen blev indført i Norge i 1970. Der har siden 2001 været almindelig pligt til at betale outputmoms af tjenesteydelser, men visse udtrykkeligt nævnte tjenesteydelser er stadigvæk fritaget for moms. Virksomheder, der udøver en aktivitet, som ikke falder ind under momsloven, betaler derfor inputmoms af deres køb af varer og tjenester, men kan ikke beregne outputmoms af deres salg.

Momskompensationsloven, der trådte i kraft med virkning fra 1. januar 2004, har til formål at mindske de konkurrencefordrejninger, momsloven skaber for aktiviteter udøvet af offentlige myndigheder, der falder uden for momslovens rammer og ikke kan få den indgående moms refunderet.

Efter § 3 i momskompensationsloven yder den norske stat kompensation for den indgående moms, som kommuner og fylkeskommuner, interkommunale og interfylkeskommunale virksomheder, private eller »ideelle« (almennyttige) sammenslutninger, som af en offentlig myndighed har fået overdraget bestemte opgaver, og visse andre institutioner betaler, når de køber varer og tjenester fra momsregistrerede virksomheder. Når offentlige virksomheder udøver aktiviteter, der falder ind under momsloven, og derfor beregner udgående moms, kan de fradrage inputmomsen på samme måde som andre virksomheder, der udøver samme aktiviteter. Og offentlige virksomheder, der udøver aktiviteter, som ikke falder ind under momsloven, kan i henhold til momskompensationsloven få den indgående moms, de har betalt, refunderet. Derimod kan private konkurrenter, der udøver samme aktiviteter, men som ikke er omfattet af momskompensationsloven, ikke opnå kompensation for indgående moms. Selv om hovedformålet med denne lov var at skabe ens spilleregler mellem selvforsynende og ikke-selvforsynende offentlige virksomheder, har den skabt en ny konkurrencefordrejning, når offentlige virksomheder udbyder tjenester i konkurrence med private virksomheder.

Det er Tilsynsmyndighedens foreløbige opfattelse, at de kompensationer, der ydes i henhold til momskompensationsloven, udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Staten yder en selektiv fordel alene til de virksomheder, der er omfattet af momskompensationsloven, og disse virksomheder konkurrerer med andre virksomheder inden for EØS.

Hvis denne kompensation for indgående moms udgør statsstøtte, vil den skulle betragtes som driftsstøtte. Tilsynsmyndigheden finder det derfor tvivlsomt, om nogen af undtagelsesbestemmelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2 og 3, kan bringes i anvendelse i denne sag. Det er desuden Tilsynsmyndighedens foreløbige vurdering, at EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, ikke finder anvendelse på momskompensationsloven.

KONKLUSION

I lyset af det ovenstående har Tilsynsmyndigheden besluttet at indlede formel undersøgelsesprocedure efter EØS-aftalens artikel 1, stk. 2. Interesserede parter opfordres til senest en måned efter offentliggørelsen af denne beslutning i *Den Europæiske Unions Tidende* at fremsætte deres bemærkninger hertil.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 *The VAT Act*

2.1.1 *General introduction*

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 *Material scope of the VAT Act*

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received¹.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurranserevidninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnfjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfnér and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission ('Tubemeuse')* [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Indkaldelse af ansøgninger fra enkeltpersoner om optagelse i en database over potentielle uafhængige eksperter til at bistå Kommissionens tjenestegrene med at løse opgaver i forbindelse med det syvende FTU-rammeprogram

(2006/C 305/16)

1. Kommissionen opfordrer hermed enkeltpersoner til at indsende ansøgninger om optagelse i en database over uafhængige eksperter, som i givet fald kunne løse opgaver i forbindelse med:
 - Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)⁽¹⁾ med tilhørende særprogrammer (EF-rammeprogrammet)
 - Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011)⁽¹⁾ med tilhørende særprogrammer (Euratom-rammeprogrammet)

(herefter under ét: »det syvende rammeprogram«).
2. EF-rammeprogrammet vil blive delt op i fem særprogrammer, der dækker følgende:
 - Samarbejde
 - Idéer
 - Mennesker
 - Kapacitet
 - Ikke-nukleare aktiviteter på Det Fælles Forskningscenter

Euratom-rammeprogrammet vil blive delt op i to særprogrammer, der dækker følgende:

 - Fusionsenergiforskning, nuklear fission og strålingsbeskyttelse
 - Det Fælles Forskningscenters aktiviteter på området nuklear energi
3. I overensstemmelse med de kriterier og procedurer, der fastlægges i deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter vedrørende aktiviteter inden for det syvende rammeprogram og formidling af forskningsresultater (2007-2013) og i deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter vedrørende aktiviteter inden for Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2011) (under et: »reglerne«) vil Kommissionen udpege uafhængige eksperter med følgende formål:
 - At bistå med at evaluere forslag ud fra det syvende rammeprogram forskellige videnskabelige, teknologiske og samfundsøkonomiske mål. Evalueringsarbejdet omfatter også fremsættelse af anbefalinger af, hvordan forskningen bør tilrettelægges for bedst muligt at nå det pågældende særprogramsmål.
 - At bistå med at overvåge de projekter, der udvælges og får EF-tilskud, herunder i givet fald overvågning af projekter, som EF-yder tilskud til i henhold til tidligere FTU-rammeprogrammer.
 - At bistå med særlig ekspertise i andre tilfælde, hvor der måtte blive behov for det (f.eks. overvågning af gennemførelse, evaluering og konsekvensvurdering af FTU-programmer og -politikker).
4. Kommissionen opfordrer derfor enkeltpersoner til at søge om optagelse i Kommissionens database over potentielle uafhængige eksperter for det syvende rammeprogram.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT. Denne indkaldelse offentliggøres i foregribelse af vedtagelsen og ikrafttrædelsen af det syvende rammeprogram. Indkaldelsen vil derfor opnå sin fulde virkning, efter at det syvende rammeprogram er trådt i kraft, og det har kunnet verificeres, at bestemmelserne angående enkeltpersoner som evaluerings eksperter ikke er ændret i det væsentlige. Offentliggørelsen af indkaldelsen i foregribelse af vedtagelsen af det syvende rammeprogram giver ikke anledning til fordringer af nogen art over for Kommissionen.

[Det skal dog bemærkes, at Kommissionen ikke er bundet til kun at udpege eksperter, der er optaget i denne database. Den kan udpege uafhængige eksperter udefra, hvor reglerne åbner for denne mulighed og i overensstemmelse med disses procedureforskrifter.]

5. Potentielle uafhængige eksperter forventes at være i besiddelse af viden og færdigheder svarende til de aktivitetsområder, på hvilke de i givet fald vil blive anmodet om at yde bistand.

Potentielle uafhængige eksperter forventes desuden at have stor faglig erfaring fra den offentlige eller private sektor på et eller flere af følgende aktivitetsområder:

- forskning på de relevante videnskabelige og teknologiske felter
- forvaltning, ledelse eller evaluering af FTU-projekter, -programmer eller -politikker
- udnyttelse af resultater af FTU-projekter, teknologi-overførsel og innovation samt virksomhedssamarbejde, navnlig hvad angår SMV
- problemer på grænsefladen mellem videnskab og samfund (f.eks. uddannelse, kommunikation, ekspertise, risiko, etik)
- internationalt videnskabeligt og teknologisk samarbejde
- udvikling af menneskelige ressourcer.

Potentielle uafhængige eksperter skal også have relevante sprogfærdigheder.

6. For at sikre at forslagsevaluering, projektovervågning og i givet fald andre opgaver udføres i fuld uafhængighed vil de uafhængige eksperter blive anmodet om at underskrive en erklæring om, at der ikke eksisterer nogen interessekonflikt på udnævnelsestidspunktet, og at de forpligter sig til at informere Kommissionen om eventuelle konflikter, som måtte opstå i forbindelse med deres udtalelser eller udførelsen af deres pligter. De skal i hele deres arbejde udvise den fornødne pligtfølelse og behandle alle oplysninger og dokumenter, de får forelagt, i fuld fortrolighed.
7. Ansøgninger kan kun indgives via den elektroniske ansøgningsblanket på følgende internetadresse: <http://cordis.europa.eu/emmfp7>.

Ansøgningsblanketten skal udfyldes på et af Den Europæiske Unions officielle sprog. Der tilskyndes kraftigt til tidlig indsendelse af ansøgninger, så Kommissionen kan benytte databasen over uafhængige eksperter allerede til de første

møder om evaluering af forslag under det syvende ramme-program; de forventes holdt i marts 2007. Der modtages ikke ansøgninger efter den 31. juli 2013.

Ansøgere, der i forvejen er opført i databasen over uafhængige eksperter for det sjette ramme-program, og som ønsker at søge om optagelse med henblik på det syvende ramme-program, opfordres til at indregistrere sig på ny ved at besøge Cordis-netstedet på følgende adresse:

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Her vil de blive opfordret til at overføre deres data til 7RP-databasen og opdatere deres stikord og oplysninger om erhvervs erfaring.

Alle inddaterede oplysninger vil blive medtaget i Kommissionens database for potentielle uafhængige eksperter for det syvende ramme-program. Personlige oplysninger, der indsamles i forbindelse med denne indkaldelse, vil blive behandlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

8. Af åbenhedshensyn og i overensstemmelse med målene for det europæiske forskningsrum kan Kommissionen give offentlige forskningsfinansierende organer fra medlemsstaterne og de stater, der er associeret med ramme-programmerne og andre fællesskabsprogrammer, adgang til databasen over potentielle uafhængige eksperter, hvis de pågældende ansøgere har givet tilsagn på forhånd.

Desuden vil lister over uafhængige eksperter, der er udpeget til evaluering af forslag, med jævne mellemrum blive offentliggjort på internettet i overensstemmelse med reglerne procedureforskrifter.

9. Det er Europa-Kommissionens politik at fremme lige muligheder for kvinder og mænd. I denne forbindelse har Kommissionen sat sig som mål, at 40 % af pladserne i evalueringspanelerne så vidt muligt skal besættes med kvinder. For at nå dette mål ser den særlig frem til at få ansøgninger fra velkvalificerede kvinder.

Indkaldelse af forslag fra organisationer til potentielle uafhængige eksperter, der kan bistå Kommissionens tjenestegrene med at løse opgaver i forbindelse med det syvende FTU-rammeprogram

(2006/C 305/17)

1. Kommissionen opfordrer hermed videnskabelige, faglige, erhvervmæssige og generelle forskningsinstitutioner samt videnskabelige selskaber og andre organisationer med aktiv interesse i gennemførelsen af forskning og teknologiudvikling (FTU) til at indsende lister med forslag til uafhængige eksperter, som i givet fald kunne bistå med at løse opgaver i forbindelse med:
 - Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾ med tilhørende særprogrammer (EF-rammeprogrammet)
 - Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011) ⁽¹⁾ med tilhørende særprogrammer (Euratom-rammeprogrammet)

(herefter under ét: »det syvende rammeprogram«).
2. EF-rammeprogrammet vil blive delt op i fem særprogrammer, der dækker følgende:
 - Samarbejde
 - Idéer
 - Mennesker
 - Kapacitet
 - Ikke-nukleare aktiviteter på Det Fælles Forskningscenter Euratom-rammeprogrammet vil blive delt op i to særprogrammer, der dækker følgende:
 - Fusionsenergiforskning, nuklear fission og strålingsbeskyttelse
 - Det Fælles Forskningscenters aktiviteter på området nuklear energi
3. I overensstemmelse med de kriterier og procedurer, der fastlægges i deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter vedrørende aktiviteter inden for det syvende rammeprogram og formidling af forskningsresultater (2007-2013) og i deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter vedrørende aktiviteter inden for Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2011) (under et: »reglerne«) vil Kommissionen udpege uafhængige eksperter med følgende formål:
 - At bistå med at evaluere forslag ud fra det syvende rammeprogram's forskellige videnskabelige, teknologiske og samfundsøkonomiske mål. Evalueringsarbejdet omfatter også fremsættelse af anbefalinger af, hvordan forskningen bør tilrettelægges for bedst muligt at nå det pågældende særprogram's mål.
 - At bistå med at overvåge de projekter, der udvælges og får EF-tilskud, herunder i givet fald overvågning af projekter, som EF-yder tilskud til i henhold til tidligere FTU-rammeprogrammer.
 - At bistå med særlig ekspertise i andre tilfælde, hvor der måtte blive behov for det (f.eks. overvågning af gennemførelse, evaluering og konsekvensvurdering af FTU-programmer og -politikker).
4. Kommissionen opfordrer derfor videnskabelige, faglige og erhvervmæssige organisationer, forskningsinstitutioner og/eller videnskabelige selskaber samt andre organisationer med aktiv interesse i gennemførelsen af FTU til at indsende lister over potentielle uafhængige eksperter, som kan optages i Kommissionens database over eksperter for det syvende rammeprogram. Der tilskyndes kraftigt til at fremsætte forslag til eksperter fra andre institutioner, organisationer eller lande end forslagsstillerens egen/egnet.

[Det skal dog bemærkes, at Kommissionen ikke er bundet til kun at udpege eksperter, der er optaget i denne database. Den kan udpege uafhængige eksperter udefra, hvor reglerne åbner for denne mulighed og i overensstemmelse med disses procedureforskrifter.]
5. Potentielle uafhængige eksperter forventes at være i besiddelse af viden og færdigheder svarende til de aktivitetsområder, på hvilke de i givet fald vil blive anmodet om at yde bistand.

Potentielle uafhængige eksperter forventes desuden at have stor faglig erfaring fra den offentlige eller private sektor på et eller flere af følgende aktivitetsområder:

 - forskning på de relevante videnskabelige og teknologiske felter
 - forvaltning, ledelse eller evaluering af FTU-projekter, -programmer eller -politikker
 - udnyttelse af resultater af FTU-projekter, teknologi-overførsel og innovation samt virksomhedssamarbejde, navnlig hvad angår SMV

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT. Denne indkaldelse offentliggøres i foregribelse af vedtagelsen og ikrafttrædelsen af det syvende rammeprogram. Indkaldelsen vil derfor opnå sin fulde virkning, efter at det syvende rammeprogram er trådt i kraft, og det har kunnet verificeres, at bestemmelserne angående enkeltpersoner som evaluerings eksperter ikke er ændret i det væsentlige. Offentliggørelsen af indkaldelsen i foregribelse af vedtagelsen af det syvende rammeprogram giver ikke anledning til fordringer af nogen art over for Kommissionen.

- problemer på grænsefladen mellem videnskab og samfund (dvs. uddannelse, kommunikation, ekspertise, risiko, etik)
 - internationalt videnskabeligt og teknologisk samarbejde
 - udvikling af menneskelige ressourcer.
- Potentielle uafhængige eksperter skal også have relevante sprogfærdigheder.
6. For at sikre at forslagsevaluering, projektovervågning og i givet fald andre opgaver udføres i fuld uafhængighed vil de uafhængige eksperter blive anmodet om at underskrive en erklæring om, at der ikke eksisterer nogen interessekonflikt på udnævnelsestidspunktet, og at de forpligter sig til at informere Kommissionen om eventuelle konflikter, som måtte opstå i forbindelse med deres udtalelser eller udførelsen af deres pligter. De skal i hele deres arbejde udvise den fornødne pligtfølelse og behandle alle oplysninger og dokumenter, som de bliver opmærksomme på, i fuld fortrolighed.
7. Organisationer som ovennævnte opfordres til at tilkendegive deres interesse på det Cordis-websted (<http://cordis.europa.eu/emmfp7>), der er oprettet med dette formål. Herfra kan de logge sig ind for at fremsende en liste over de eksperter, som de ønsker at anbefale. Der tilskyndes kraftigt til tidlig indsendelse af interessetilkendegivelser, så Kommissionen kan benytte listerne over potentielle eksperter allerede til de første møder om evaluering af forslag under det syvende rammeprogram; de forventes holdt i marts 2007.
- Sidste frist for indsendelse af sådanne lister er 31. juli 2013.
- Hver liste over foreslåede eksperter skal indeholde:
- de foreslåede eksperters fulde navn og titel
 - e-post-adresse for hver ekspert
 - forskningsområde eller gruppe af forskningsområder, som indstillingen af hver af foreslåede eksperter gælder for.

Listerne over foreslåede potentielle eksperter skal udfyldes på et af Den Europæiske Unions officielle sprog.

Når listerne er modtaget, vil Kommissionen henvende sig til de foreslåede uafhængige eksperter, underrette dem om anbefalingen og opfordre dem til at indføre deres data i databasen over potentielle uafhængige eksperter for det syvende rammeprogram.

Personlige oplysninger, der indsamles i forbindelse med denne indkaldelse, vil blive behandlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

8. Af åbenhedshensyn og i overensstemmelse med målene for det europæiske forskningsrum kan Kommissionen give offentlige forskningsfinansierende organer fra medlemsstaterne og de stater, der er associeret med rammeprogrammet og andre fællesskabsprogrammer, adgang til databasen over potentielle uafhængige eksperter, hvis de pågældende potentielle uafhængige eksperter har givet tilsagn på forhånd.

Desuden vil lister over uafhængige eksperter, der er udpeget til evaluering af forslag, med jævne mellemrum blive offentliggjort på internettet i overensstemmelse med reglernes procedureforskrifter.

9. Det er Europa-Kommissionens politik at fremme lige muligheder for kvinder og mænd. I denne forbindelse har Kommissionen sat sig som mål, at 40 % af pladserne i evalueringspanelerne så vidt muligt skal besættes med kvinder. For at nå dette mål opfordrer den organisationerne til at sikre, at der er en afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd på deres lister med forslag til potentielle uafhængige eksperter.